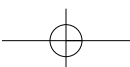
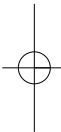
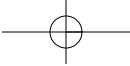


ΓΝΩΜΗ της Ο.Κ.Ε.

«Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση
του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης
και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις»

Αθήνα, 18 Μαρτίου 2008



Διαδικασία

Στις 6/3/2008, η Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κα **Φάνη Πάλλη-Πετραλιά** απέστειλε προς γνωμοδότηση στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (Ο.Κ.Ε.) το Σχέδιο Νόμου με θέμα «**Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις**».

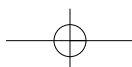
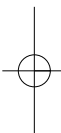
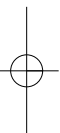
Η Εκτελεστική Επιτροπή της Ο.Κ.Ε. συνέστησε Επιτροπή Εργασίας αποτελούμενη από την κα **Ρένα Μπαρδάνη** και τους κ.κ. **Ιωάννη Στεφάνου, Χαράλαμπο Κεφάλα, Νικόλαο Σκορίνη, Κωνσταντίνο Παπαντωνίου, Φίλιππο Ταυρή, Κωνσταντίνο Γκουτζαμάνη, Ιωάννη Πούπκο, Νικόλαο Λιόλιο και Βασίλειο Σωτηρακόπουλο**.

Ως Πρόεδρος της Επιτροπής Εργασίας ορίστηκε ο κ. **Ι. Στεφάνου**. Στις εργασίες της Επιτροπής Εργασίας μετείχαν ως εμπειρογνώμονες οι κ.κ. **Αντώνης Βάγιας, Γεώργιος Ρωμανιάς, Γεώργιος Κουτρουμάνης** και Δρ. **Γαβριήλ Αμίτσης**. Από πλευράς Ο.Κ.Ε. μετείχαν και οι επιστημονικοί συνεργάτες Δρ. **Αθανάσιος Παπαϊωάννου** και Δρ. **Όλγα Αγγελοπούλου**, η οποία είχε και τον επιστημονικό συντονισμό της Επιτροπής. Από πλευράς Ο.Κ.Ε. παρέιχε, επίσης, στήριξη η κα **Δήμητρα Λαμπροπούλου**, οικονομολόγος.

Η Επιτροπή Εργασίας ολοκλήρωσε τις εργασίες της σε τέσσερις (4) συνεδριάσεις, ενώ η Εκτελεστική Επιτροπή διαμόρφωσε την εισήγησή της προς την Ολομέλεια στη συνεδρίαση της 17ης Μαρτίου 2008.

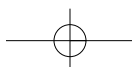
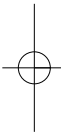
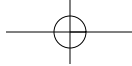
Η Ολομέλεια της Ο.Κ.Ε. που συνεδρίασε στις **18 Μαρτίου 2008**, μετά από σχετική συζήτηση στην οποία εισηγητές ήταν οι κ.κ. **Ι. Στεφάνου** και **Κ. Παπαντωνίου**, υιοθέτησε το ακόλουθο κείμενο που αποτελεί την υπ' αριθ. **194** Γνώμη της Ο.Κ.Ε.

Δεδομένου ότι το Σχέδιο Νόμου απεστάλη στην Ο.Κ.Ε. την 6.3.2008 και η συζήτηση στην Ολομέλεια της Βουλής ξεκίνησε την 18.3.08 με προοπτική να ολοκληρωθεί την 20.3.2008, καταβλήθηκε κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου η Γνώμη να συνταχθεί σε χρόνο που να επιτρέπει στην Ο.Κ.Ε. να επηρεάσει τη νομοπαρασκευαστική διαδικασία της Βουλής. Τα ιδιαίτερος στενά χρονικά πλαίσια, εντός των οποίων εκπονήθηκε η παρούσα Γνώμη, δυσχέραναν το έργο της Ο.Κ.Ε. και κατά συνέπεια –όπως επισημαίνεται στη γενική αξιολόγηση– και την ανάδειξη του κοινωνικού διαλόγου σε παράγοντα που συμβάλλει στη συγκρότηση μίας ολοκληρωμένης στρατηγικής για το ασφαλιστικό σύστημα. Η Ο.Κ.Ε. τονίζει για μία ακόμη φορά την ανάγκη αποστολής των Σχεδίων Νόμου σε προθεσμίες που θα επιτρέπουν την ενδελεχή επεξεργασία του νομοθετήματος.



ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄: ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ	7
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄: ΟΙ ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ ΟΡΙΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ	25
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄: ΓΕΝΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ	28
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄: ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΤΑ ΕΝΟΤΗΤΑ & ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟΝ	34
Μέρος Α΄ - Ενοποιήσεις - εντάξεις φορέων και κλάδων κοινωνικής ασφάλισης (Άρθρα 1-139)	34
<i>Παρατηρήσεις επί της ενότητας</i>	34
<i>Παρατηρήσεις κατ' άρθρον</i>	37
Μέρος Β΄ - Κεφάλαιο ΙΔ΄ - Προστασία Οικογένειας - Μητρότητας (Άρθρα 140-142)	41
<i>Παρατηρήσεις επί της ενότητας</i>	41
Μέρος Β΄ - Κεφάλαιο ΙΕ΄ - Όρια ηλικίας συνταξιοδότησης, Συνταξιοδότηση μητέρων, Κίνητρα παραμονής στην εργασία (Άρθρα 143-145)	41
<i>Παρατηρήσεις επί της ενότητας</i>	41
<i>Παρατηρήσεις κατ' άρθρον</i>	42
Μέρος Β΄ - Κεφάλαιο ΙΣΤ΄ - Επικουρικές Συντάξεις, Υγειονομική Περίθαλψη, ΑΚΑΓΕ, Κοινωνικοί Πόροι, Εισφοροδιαφυγή, ΑΜΚΑ (Άρθρα 146 -154)	43
<i>Παρατηρήσεις κατ' άρθρον</i>	43



ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

Το Σχέδιο Νόμου (Σχ/Ν) με θέμα «Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις» του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας περιλαμβάνει 154 άρθρα, κατανεμημένα σε 2 μέρη και σε 16 κεφάλαια.

Το **ΜΕΡΟΣ Α΄** φέρει το γενικό τίτλο «ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ» και αποτελείται από 13 κεφάλαια και τα άρθρα 1-139.

Όλο το ΜΕΡΟΣ Α΄ αφορά σε ενοποιήσεις ταμείων ή εντάξεις φορέων και κλάδων σε ήδη υφιστάμενους ασφαλιστικούς οργανισμούς. Όπως επισημαίνει η Αιτιολογική Έκθεση, με τις διατάξεις αυτές περιορίζεται σημαντικά ο αριθμός ασφαλιστικών φορέων και κλάδων, ώστε από τους 133 ασφαλιστικούς φορείς που εποπτεύονται από το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας¹ να προκύπτουν συνολικά 13 φορείς, εκ των οποίων 5 είναι φορείς κύριας ασφάλισης, 6 φορείς παρέχουν επικουρική ασφάλιση και 2 είναι φορείς πρόνοιας.

Οι 13 αυτοί φορείς είναι οι εξής²:

ΦΟΡΕΙΣ ΚΥΡΙΑΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων-Ενιαίο ταμείο ασφάλισης μισθωτών)

ΟΑΕΕ (Οργανισμός Ασφάλισης Ελεύθερων Επαγγελματιών)

*ΕΤΑΑ (Ενιαίο Ταμείο Ανεξάρτητα Απασχολούμενων)**

*ΕΤΑΠ-ΜΜΕ (Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης)**

ΟΓΑ (Οργανισμός Γεωργικών Ασφαλίσεων)

ΦΟΡΕΙΣ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

ΕΤΕΑΜ (Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών)

*ΤΕΑΙΤ (Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Ιδιωτικού Τομέα)**

*ΤΑΥΤΕΚΩ (Ταμείο Ασφάλισης Υπαλλήλων Τραπεζών και Επιχειρήσεων Κοινής Ωφέλειας)**

ΤΕΑΔΥ (Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Δημοσίων Υπαλλήλων)

*ΤΕΑΠΑΣΑ (Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας Απασχολούμενων στα Σώματα Ασφαλείας)**

ΕΤΑΤ (Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Τραπεζοϋπαλλήλων)

ΦΟΡΕΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

*ΤΑΠΙΤ (Ταμείο Πρόνοιας Ιδιωτικού Τομέα)**

ΤΠΔΥ (Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων)

Το Ταμείο Υγείας Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων εντάσσεται στον ΟΠΑΔ.

Το **ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α** φέρει το γενικό τίτλο

1. Όπως αναφέρει το κείμενο παρουσίασης του Σχ/Ν από την Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας (<http://www.ggka.gr>), πέραν των φορέων των εποπτευόμενων από το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, λειτουργούν άλλοι 22 φορείς, εκ των οποίων 3 εποπτεύονται από το Υπουργείο Οικονομίας, 9 από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, 9 από το Υπουργείο Ναυτιλίας και 1 από τη Βουλή.
2. Όσοι φορείς δημιουργούνται με το υπό κρίση Σχ/Ν σημειώνονται με αστερίσκο.

«ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ - ΕΝΙ-
ΑΙΟ ΤΑΜΕΙΟ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΜΙΣΘΩΤΩΝ» και
περιέχει τα άρθρα 1 έως και 6.

Με τις διατάξεις των άρθρων 1 έως 6
ρυθμίζονται τα θέματα εντάξεων ταμείων και
κλάδων σύνταξης και υγείας μισθωτών στο
ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Ειδικότερα:

Τα άρθρα 1 και 2 προβλέπουν την έντα-
ξη στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ:

- Ταμείου Συντάξεων Προσωπικού ΗΣΑΠ
(ΤΣΠ-ΗΣΑΠ).
- Ταμείου Συντάξεων Προσωπικού Εθνι-
κής Τράπεζας της Ελλάδος (ΤΣΠ-ΕΤΕ).
- Ταμείου Ασφάλισης Προσωπικού Τρά-
πεζας Ελλάδος (ΤΑΠ-ΤΕ).
- Του κλάδου σύνταξης του Ταμείου
Ασφάλισης Προσωπικού Ασφαλιστικής
Εταιρείας «Η ΕΘΝΙΚΗ» (ΤΑΠΑΕ.Ε).
- Του κλάδου σύνταξης του Ταμείου
Ασφάλισης Προσωπικού ΟΤΕ (ΤΑΠ-
ΟΤΕ).
- Του κλάδου σύνταξης του Ταμείου
Ασφάλισης Προσωπικού ΕΤΒΑ (ΤΑΠ-
ΕΤΒΑ).

Με το άρθρο 3 εντάσσεται στο ΙΚΑ-
ΕΤΑΜ και

- Ο Κλάδος σύνταξης του Οργανισμού
Ασφάλισης Προσωπικού ΔΕΗ (ΟΑΠ-
ΔΕΗ).

Ο εντασσόμενος κλάδος θα αποτελεί
«Αυτοτελή Τομέα» στον κλάδο σύνταξης του
ΙΚΑ-ΕΤΑΜ με πλήρη οικονομική και λογιστι-
κή αυτοτέλεια, με εφαρμογή των ισχυουσών
για τον κλάδο διατάξεων, και θα αποκαλείται
«Τομέας Ασφάλισης Προσωπικού - Δημό-
σιας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού» (ΤΑΠ-ΔΕΗ)
(άρθρο 3).

Με το άρθρο 4 εντάσσονται στο ΙΚΑ-
ΕΤΑΜ οι κλάδοι ασθένειας

- Του Ταμείου Ασφάλισης Ξενοδοχοϋ-
παλλήλων (ΤΑΞΥ).
- Του Ταμείου Πρόνοιας και Επικουρι-
κής Ασφάλισης Προσωπικού Ιπποδρο-
μιών (ΤΑΠΕΑΠΙ).

Για τη χορήγηση παροχών σε χρήμα
στους ξενοδοχοϋπαλλήλους, που είναι
ασφαλισμένοι στο ΤΑΞΥ κατά την ένταξη
του κλάδου ασθένειας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ή που
θα ασφαλιστούν αργότερα, και στα μέλη της
οικογένειάς τους, δημιουργείται στο ΙΚΑ-
ΕΤΑΜ ο «Ειδικός Λογαριασμός Ξενοδοχοϋ-
παλλήλων».

Το άρθρο 5 ρυθμίζει ζητήματα διοικητι-
κής οργάνωσης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και προβλέ-
πει, ειδικότερα, τη σύσταση υποκαταστημά-
των για την εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων
των εντασσόμενων σε αυτό φορέων και κλά-
δων.

Το άρθρο 6 ρυθμίζει θέματα που αφο-
ρούν το προσωπικό των εντασσόμενων στο
ΙΚΑ-ΕΤΑΜ φορέων και κλάδων.

Το **ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β** φέρει το γενικό τίτλο
«ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ (ΟΑΕΕ)» και περιέχει τα
άρθρα 7 έως και 24.

Με τις διατάξεις των άρθρων 7 έως και
24 ρυθμίζονται θέματα εντάξεων ταμείων και
κλάδων σύνταξης και υγείας ελεύθερων
επαγγελματιών στον ΟΑΕΕ και συνίσταται
σε αυτόν κλάδος επικουρικής σύνταξης,
στον οποίο γίνονται περαιτέρω εντάξεις τα-
μείων. Ειδικότερα:

Με τα άρθρα 7, 8 και 9 εντάσσονται
στον κλάδο σύνταξης του ΟΑΕΕ:

- Ο κλάδος σύνταξης του Ταμείου

Ασφάλισης Ναυτικών Πρακτόρων και Υπαλλήλων (ΤΑΝΠΥ).

- Το Ταμείο Προνοίας Ξενοδόχων.
- Οι αυτοαπασχολούμενοι (αναβάτες και προπονητές) που είναι ασφαλισμένοι κατά κύρια ασφάλιση στο Ταμείο Προνοίας και Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Ιπποδρομιών (ΤΑΠΕΑΠΙ).

Ο κλάδος σύνταξης του ΤΑΝΠΥ εντάσσεται ως «Αυτοτελής Τομέας» στον κλάδο σύνταξης του ΟΑΕΕ με πλήρη οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια και θα αποκαλείται «Τομέας Ασφάλισης Ναυτικών και Τουριστικών Πρακτόρων». Το ενεργητικό-παθητικό και η περιουσία του εντασσόμενου κλάδου περιέρχεται στον ΟΑΕΕ και όχι στο νέο Τομέα (άρθρο 7).

Το άρθρο 10 ρυθμίζει ζητήματα σχετικά με τη διοικητική οργάνωση του Τομέα Ασφάλισης Ναυτικών και Τουριστικών Πρακτόρων.

Με το άρθρο 11 εντάσσονται στον κλάδο ασθένειας του ΟΑΕΕ:

- Οι ασφαλισμένοι του εντασσόμενου Ταμείου Προνοίας Ξενοδόχων, και
- Οι ασφαλισμένοι του εντασσόμενου κλάδου σύνταξης του ΤΑΝΠΥ.

Με το άρθρο 12 συνίσταται στον ΟΑΕΕ Κλάδος Επικουρικής Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών, ενώ τα άρθρα 13 έως και 21 ρυθμίζουν ζητήματα σχετικά με την οργάνωση και τη λειτουργία του.

Το άρθρο 13 αφορά στη διοίκηση-διαχείριση του Κλάδου.

Το άρθρο 14 προβλέπει ότι η ασφάλιση στον Κλάδο είναι προαιρετική, καθώς και ότι

σε αυτόν μπορούν να υπαχθούν οι ελεύθεροι επαγγελματίες οι ασφαλισμένοι του κλάδου κύριας σύνταξης του ΟΑΕΕ και του Τομέα Ασφάλισης Ναυτικών και Τουριστικών Πρακτόρων, υπό ορισμένες προϋποθέσεις.

Το άρθρο 15 αφορά στους πόρους του Κλάδου.

Το άρθρο 16 ρυθμίζει τα θέματα του χρόνου ασφάλισης στον Κλάδο.

Το άρθρο 17 καθορίζει τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης από τον Κλάδο.

Το άρθρο 18 ρυθμίζει τον καθορισμό του ποσού της σύνταξης του Κλάδου.

Το άρθρο 19 προβλέπει την εφαρμογή των διατάξεων για τον κλάδο κύριας σύνταξης του ΟΑΕΕ για όσα θέματα του Κλάδου δεν ρυθμίζονται από το Σχ/Ν και, επιπλέον, περιέχει εξουσιοδοτική διάταξη.

Με το άρθρο 20 εντάσσονται στον Κλάδο Επικουρικής Ασφάλισης:

- το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Αρτοποιιών, και
- το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης και Κοινής Διανομής Πρατηριούχων Υγρών Καυσίμων.

Τα δύο ταμεία εντάσσονται ως «Τομείς» στον Κλάδο Επικουρικής Ασφάλισης του ΟΑΕΕ, με πλήρη λογιστική και οικονομική αυτοτέλεια έκαστος και θα αποκαλούνται αντίστοιχα «Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Αρτοποιιών» (ΤΕΑΑ) και «Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Πρατηριούχων Υγρών Καυσίμων» (ΤΕΑΠΥΚ).

Το άρθρο 21 αφορά στη διοικητική οργάνωση του Κλάδου Επικουρικής Ασφάλισης.

Με το άρθρο 22 ρυθμίζεται η σύνθεση του Διοικητικού Συμβουλίου του ΟΑΕΕ.

Το άρθρο 23 αφορά στη σύσταση και σύνθεση των Τοπικών Διοικητικών Επιτροπών του ΟΑΕΕ.

Το άρθρο 24 ρυθμίζει θέματα του προσωπικού του ΟΑΕΕ και δη ζητήματα του προσωπικού των εντασσόμενων φορέων και κλάδων.

Το **ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ** φέρει το γενικό τίτλο «ΕΝΙΑΙΟ ΤΑΜΕΙΟ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΩΝ (ΕΤΑΑ)» και περιέχει τα άρθρα 25 έως και 38.

Με τις διατάξεις των άρθρων 25 έως 38 ρυθμίζονται τα θέματα εντάξεων των κλάδων του ΤΣΜΕΔΕ, του ΤΣΑΥ, του ΤΝ και λοιπών ταμείων υγείας και πρόνοιας εργοληπτών δημοσίων έργων και νομικών, στο νέο ταμείο που συνιστάται ως «Ενιαίο Ταμείο Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (ΕΤΑΑ)». Ειδικότερα:

Με το άρθρο 25 συνίσταται το «Ενιαίο Ταμείο Ανεξάρτητα Απασχολούμενων» (ΕΤΑΑ). Το ΕΤΑΑ έχει 4 κλάδους: κύριας ασφάλισης, επικουρικής ασφάλισης, πρόνοιας και υγείας. Σε κάθε κλάδο του ΕΤΑΑ εντάσσονται ως «Τομείς» με πλήρη λογιστική και οικονομική αυτοτέλεια έκαστος, τα αντίστοιχα ταμεία και οι αντίστοιχοι κλάδοι ασφάλισης για μηχανικούς, ιατρούς και νομικούς. Πρόκειται για τις εξής εντάξεις:

- Στον κλάδο κύριας ασφάλισης του ΕΤΑΑ εντάσσονται οι κλάδοι κύριας σύνταξης του ΤΣΜΕΔΕ, του ΤΣΑΥ και του ΤΝ.
- Στον κλάδο επικουρικής ασφάλισης του ΕΤΑΑ εντάσσονται οι κλάδοι επικουρικής ασφάλισης του ΤΣΜΕΔΕ, του Ταμείου Ασφαλίσεως Συμβολαιογρά-

φων (ΤΑΣ) και ο Κλάδος Επικουρικής Ασφάλισης Δικηγόρων (ΚΕΑΔ) του ΤΝ.

– Στον κλάδο πρόνοιας του ΕΤΑΑ εντάσσονται ο κλάδος εφάπαξ παροχών του ΤΣΜΕΔΕ, οι κλάδοι πρόνοιας του ΤΣΑΥ, του Ταμείου Πρόνοιας Δικηγόρων Αθηνών (ΤΠΔΑ), του Ταμείου Πρόνοιας Δικηγόρων Πειραιώς (ΤΠΔΠ), του Ταμείου Πρόνοιας Δικηγόρων Θεσσαλονίκης (ΤΠΔΘ), του Ταμείου Πρόνοιας Δικαστικών Επιμελητών (ΤΠΔΕ), του ΤΑΣ, καθώς και το Ταμείο Πρόνοιας Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (ΤΠΕΔΕ).

– Στον κλάδο υγείας του ΕΤΑΑ εντάσσονται οι κλάδοι υγείας του ΤΣΜΕΔΕ, του ΤΣΑΥ, του ΤΠΔΑ, του ΤΠΔΠ και του ΤΠΔΘ, το Ταμείο Υγείας Δικηγόρων Επαρχιών (ΤΥΔΕ) και ο κλάδος ασθένειας του ΤΑΣ.

Οι τομείς διέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις για τους εντασσόμενους κλάδους και ταμεία.

Το άρθρο 26 ορίζει ότι σκοπός του ΕΤΑΑ είναι η παροχή κύριας και επικουρικής σύνταξης, εφάπαξ βοηθήματος και παροχών υγείας στους ασφαλισμένους των αντίστοιχων τομέων και στα μέλη της οικογένειάς τους.

Το άρθρο 27 προβλέπει ότι πόροι του ΕΤΑΑ είναι οι προβλεπόμενοι πόροι των εντασσόμενων ταμείων και κλάδων, καθώς και ότι οι πόροι αυτοί περιέρχονται στους αντίστοιχους αυτοτελείς τομείς.

Το άρθρο 28 ρυθμίζει θέματα χρόνου ασφάλισης.

Το άρθρο 29 καθορίζει τη σύνθεση του διοικητικού συμβουλίου του ΕΤΑΑ. Επίσης, προβλέπει ότι πέραν του 13μελούς διοικητικού συμβουλίου, συνιστώνται τρεις 7μελείς

Διοικητικές Επιτροπές, ήτοι η Διοικούσα Επιτροπή Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων, η Διοικούσα Επιτροπή Υγειονομικών και η Διοικούσα Επιτροπή Νομικών, στις οποίες υπάγονται και οι αντίστοιχοι τομείς του ΕΤΑΑ.

Το άρθρο 30 προσδιορίζει τις αρμοδιότητες του διοικητικού συμβουλίου του ΕΤΑΑ.

Το άρθρο 31 προσδιορίζει τις αρμοδιότητες των Διοικουσών Επιτροπών του ΕΤΑΑ.

Το άρθρο 32 αφορά στη διοικητική οργάνωση του ΕΤΑΑ. Το ΕΤΑΑ έχει δύο Γενικές Δ/νσεις: Διοικητικής Υποστήριξης και Ασφάλισης - Παροχών. Υπό τη Γεν. Δ/ση Διοικητικής Υποστήριξης βρίσκονται οι ενιαίες υπηρεσίες του ταμείου: Δ/ση Διοικητικού, Δ/ση Οικονομικών Υπηρεσιών, Δ/ση Επιθεώρησης, Δ/ση Πληροφορικής και Επικοινωνιών και Δ/ση Νομικών Υπηρεσιών, καθώς και η Δ/ση Εγγυοδοσίας και Πιστοδοσίας. Υπό τη Γεν. Δ/ση Ασφάλισης- Παροχών βρίσκονται οι οργανικές μονάδες των επιμέρους τομέων, καθώς και η Δ/ση Υγειονομικού.

Το άρθρο 33 ρυθμίζει τη διάρθρωση και τις αρμοδιότητες των ενιαίων υπηρεσιών του ΕΤΑΑ.

Το άρθρο 34 αφορά στις υπηρεσιακές μονάδες των επιμέρους τομέων.

Το άρθρο 35 αφορά στους προϊσταμένους υπηρεσιών του ΕΤΑΑ.

Το άρθρο 36 ρυθμίζει θέματα του προσωπικού του ΕΤΑΑ και δη ζητήματα του προσωπικού των εντασσόμενων φορέων και κλάδων.

Το άρθρο 37 προβλέπει τη σύσταση προσωρινού υπηρεσιακού συμβουλίου στο ΕΤΑΑ.

Το άρθρο 38 περιέχει τελικές διατάξεις για το ΕΤΑΑ, αναφορικά με τη διαδοχή των εντασσόμενων ταμείων και κλάδων και τη συνέχιση εκκρεμών δικών, καθώς και εξουσιοδοτικές διατάξεις.

Το **ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ** φέρει το γενικό τίτλο «ΕΝΙΑΙΟ ΤΑΜΕΙΟ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΜΕΣΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ (ΕΤΑΠ-ΜΜΕ)» και περιέχει τα άρθρα 39 έως και 51.

Με τις διατάξεις των άρθρων 39 έως 51 ρυθμίζονται τα θέματα εντάξεων ταμείων και κλάδων για την ασφάλιση εργαζομένων στον τομέα της ενημέρωσης στο νέο ταμείο που συνιστάται ως «Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης (ΕΤΑΠ-ΜΜΕ)». Ειδικότερα:

Με το άρθρο 39 συνίσταται το «Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης (ΕΤΑΠ-ΜΜΕ)». Το ΕΤΑΠ-ΜΜΕ έχει 4 κλάδους: κύριας ασφάλισης, επικουρικής ασφάλισης, πρόνοιας, υγείας και ανεργίας & δώρου. Σε κάθε κλάδο του ΕΤΑΠ-ΜΜΕ εντάσσονται ως «Τομείς», με πλήρη λογιστική και οικονομική αυτοτέλεια έκαστος, τα αντίστοιχα ταμεία και οι αντίστοιχοι κλάδοι ασφάλισης για δημοσιογράφους, ιδιοκτήτες ημερήσιου και περιοδικού Τύπου, εφημεριδοπώλες και τεχνικούς Τύπου.

Με τον τρόπο αυτό εντάσσονται στους αντίστοιχους κλάδους του ΕΤΑΠ-ΜΜΕ οι κλάδοι:

- Του Ταμείου Συντάξεων Προσωπικού Εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης (ΤΣΠΕΑΘ).
- Του Ταμείου Ασφαλίσεως Ιδιοκτητών, Συντακτών και Υπαλλήλων Τύπου (ΤΑΙΣΥΤ).
- Του Ταμείου Συντάξεων Εφημεριδοπωλών και Υπαλλήλων Πρακτορείων Αθηνών (ΤΣΕΥΠΑ).

– Του Ταμείου Συντάξεων Εφημεριδοπωλών και Υπαλλήλων Πρακτορειών Θεσσαλονίκης (ΤΣΕΥΠΘ).

– Του Ταμείου Ασφάλισης Τεχνικών Τύπου Αθηνών (ΤΑΤΤΑ).

Οι τομείς διέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις για τους εντασσόμενους κλάδους και ταμεία, πλην των τομέων του κλάδου υγείας.

Το άρθρο 40 ορίζει ότι σκοπός του ΕΤΑΠ-ΜΜΕ είναι η παροχή κύριας και επικουρικής σύνταξης, εφάπαξ βοηθήματος, παροχών υγείας, επιδομάτων ανεργίας, δώρων εορτών και επιδόματος αδείας στους ασφαλισμένους των αντίστοιχων τομέων και στα μέλη της οικογένειάς τους.

Το άρθρο 41 προβλέπει ότι πόροι του ΕΤΑΠ-ΜΜΕ είναι οι προβλεπόμενοι πόροι των εντασσόμενων ταμείων και κλάδων, καθώς και ότι οι πόροι αυτοί περιέρχονται στους αντίστοιχους αυτοτελείς τομείς.

Το άρθρο 42 ρυθμίζει θέματα χρόνου ασφάλισης.

Το άρθρο 43 αφορά στην αύξηση των παροχών του ΕΤΑΠ-ΜΜΕ.

Το άρθρο 44 καθορίζει τη σύνθεση του διοικητικού συμβουλίου του ΕΤΑΠ-ΜΜΕ.

Το άρθρο 45 καθορίζει τις αρμοδιότητες του διοικητικού συμβουλίου του ΕΤΑΠ-ΜΜΕ.

Το άρθρο 46 ρυθμίζει τη διοικητική οργάνωση του ΕΤΑΠ-ΜΜΕ. Η Δ/ση Διοίκησης και Οικονομικών Υπηρεσιών, που βρίσκεται υπό τη Γενική Δ/ση, καθώς και τα τμήματα Επιθεώρησης και Πληροφορικής και το Γραφείο Νομικών Υποθέσεων, που υπάγονται απευθείας στη Γενική Δ/ση, αποτελούν ενιαίες οργανικές μονάδες του ταμείου.

Το άρθρο 47 καθορίζει τις αρμοδιότητες του Προϊσταμένου Γενικής Δ/σης.

Το άρθρο 48 αφορά στη διάρθρωση και στις αρμοδιότητες των Δ/σεων.

Το άρθρο 49 ρυθμίζει θέματα του προσωπικού του ΕΤΑΠ-ΜΜΕ και δη ζητήματα του προσωπικού των εντασσόμενων φορέων και κλάδων.

Το άρθρο 50 προβλέπει τη σύσταση προσωρινού υπηρεσιακού συμβουλίου στο ΕΤΑΠ-ΜΜΕ.

Το άρθρο 51 περιέχει τελικές διατάξεις για το ΕΤΑΠ-ΜΜΕ, αναφορικά με τη διαδοχή των εντασσόμενων ταμείων και κλάδων και τη συνέχιση εκκρεμών δικών, καθώς και εξουσιοδοτικές διατάξεις.

Το **ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε** φέρει το γενικό τίτλο «ΕΝΙΑΙΟ ΤΑΜΕΙΟ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΜΙΣΘΩΤΩΝ (ΕΤΕΑΜ)» και περιέχει τα άρθρα 52 έως και 57.

Με τις διατάξεις των άρθρων 52 έως 57 ρυθμίζονται τα θέματα εντάξεων ταμείων και κλάδων για την ασφάλιση μισθωτών με κύριο φορέα ασφάλισης το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ στο ΕΤΕΑΜ. Ειδικότερα:

Με το άρθρο 52 εντάσσονται στο ΕΤΕΑΜ:

- Το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Ηλεκτροτεχνικών Ελλάδος (ΤΕΑΗΕ).
- Το Ταμείο Πρόνοιας και Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Ιπποδρομιών (ΤΑΠΕΑΠΙ) ως προς τους κατ' επικουρική ασφάλιση ασφαλισμένους του.
- Ο κλάδος επικουρικής ασφάλισης του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Εταιρειών Τσιμέντων (ΤΕΠΑΕΤ).

Το άρθρο 53, περί των όρων και προϋποθέσεων ένταξης των ανωτέρω ταμείων και κλάδου στο ΕΤΕΑΜ, ορίζει, μεταξύ άλλων, ότι το σύνολο του ενεργητικού-παθητικού και η περιουσία τους περιέρχονται στο ΕΤΕΑΜ.

Το άρθρο 54 ρυθμίζει τη διοικητική οργάνωση του ΕΤΕΑΜ.

Το άρθρο 55 καθορίζει τις αρμοδιότητες του Προϊσταμένου Γενικής Δ/σης.

Το άρθρο 56 καθορίζει τις αρμοδιότητες των Δ/σεων.

Το άρθρο 57 ρυθμίζει ζητήματα του προσωπικού των εντασσόμενων στο ΕΤΕΑΜ ταμείων και κλάδων.

Το **ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ** φέρει το γενικό τίτλο «ΤΑΜΕΙΟ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ (ΤΕΑΙΤ)» και περιέχει τα άρθρα 58 έως και 69.

Με τις διατάξεις των άρθρων 58 έως 69 ρυθμίζονται τα θέματα εντάξεων ταμείων και κλάδων για την επικουρική ασφάλιση μισθωτών του ιδιωτικού τομέα που έχουν κύρια ασφάλιση στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ στο νέο ταμείο που συνιστάται ως «Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Ιδιωτικού Τομέα (ΤΕΑΙΤ)». Ειδικότερα:

Με το άρθρο 58 συνίσταται το «Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Ιδιωτικού Τομέα». Σε αυτό εντάσσονται, ως τομείς με πλήρη οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια έκαστος:

- Το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Ασφαλιστών και Προσωπικού Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων (ΤΕΑΑΠΑΕ).
- Το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Εκπαιδευτικών Ιδιωτικής Γενικής Εκπαίδευσης (ΤΕΑΕΙΓΕ).

- Το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Εταιρειών Πετρελαιοειδών (ΤΕΑΠΕΠ).

- Το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Α.Ε. Οινοποιίας Ζυθοποιίας και Οινοπνευματοποιίας (ΤΕΑΠΟΖΟ).

- Το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Εμπορίου Τροφίμων (ΤΕΑΥΕΤ).

- Το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Χημικών (ΤΕΑΧ).

- Ο κλάδος επικουρικής ασφάλισης του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Εμπορικών Καταστημάτων (ΤΕΑΥΕΚ).

- Ο κλάδος επικουρικής ασφάλισης του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Ναυτικών Πρακτόρων και Υπαλλήλων (ΤΑΝΠΥ).

- Ο κλάδος επικουρικής ασφάλισης του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Φαρμακευτικών Εργασιών (ΤΕΑΥΦΕ).

Οι τομείς διέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις για τους εντασσόμενους κλάδους και ταμεία.

Το άρθρο 59 ορίζει ότι σκοπός του ΤΕΑΙΤ είναι η παροχή μηνιαίας επικουρικής σύνταξης στους ασφαλισμένους των αντίστοιχων τομέων και στα μέλη της οικογένειάς τους.

Το άρθρο 60 προβλέπει ότι πόροι του ΤΕΑΙΤ είναι προβλεπόμενοι πόροι των εντασσόμενων ταμείων και κλάδων, καθώς και ότι οι πόροι αυτοί περιέρχονται στους αντίστοιχους αυτοτελείς τομείς.

Το άρθρο 61 καθορίζει τα θέματα του

χρόνου ασφάλισης και της απονομής στο TEAIT.

Το άρθρο 62 ρυθμίζει τη σύνθεση του Διοικητικού Συμβουλίου του TEAIT.

Το άρθρο 63 προσδιορίζει τις αρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου του TEAIT.

Το άρθρο 64 ρυθμίζει τη διοικητική οργάνωση του TEAIT και προσδιορίζει ότι οι Δ/νσεις Διοικητικού, Οικονομικών Υπηρεσιών και Επιθεώρησης, που ανήκουν στην Κεντρική Υπηρεσία, καθώς και το Αυτοτελές Γραφείο Νομικών Υποθέσεων αποτελούν ενιαίες υπηρεσίες του ταμείου.

Το άρθρο 65 προσδιορίζει τις αρμοδιότητες του Προϊσταμένου Γενικής Δ/σης.

Το άρθρο 66 αφορά στη διάρθρωση και στις αρμοδιότητες των Δ/σεων του TEAIT.

Το άρθρο 67 ρυθμίζει ζητήματα του προσωπικού των εντασσόμενων στο TEAIT ταμείων και κλάδων.

Το άρθρο 68 προβλέπει τη σύσταση προσωρινού Α' κοινού υπηρεσιακού συμβουλίου.

Το άρθρο 69 περιέχει τελικές διατάξεις για το TEAIT, αναφορικά με τη διαδοχή των εντασσόμενων ταμείων και κλάδων και τη συνέχιση εκκρεμών δικών.

Το **ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ** φέρει το γενικό τίτλο «ΤΑΜΕΙΟ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΚΟΙΝΗΣ ΩΦΕΛΕΙΑΣ (ΤΑΥΤΕΚΩ)» και περιέχει τα άρθρα 70 έως και 83.

Με τις διατάξεις των άρθρων 70 έως 83 ρυθμίζονται τα θέματα εντάξεων ταμείων και κλάδων για την επικουρική ασφάλιση και τη χορήγηση εφάπαξ βοηθήματος στους εργαζόμενους σε επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας και στις ιδιωτικές τράπεζες, στο νέο ταμείο

που συνιστάται ως «Ταμείο Ασφάλισης Τραπεζών και Επιχειρήσεων Κοινής Ωφέλειας (ΤΑΥΤΕΚΩ)». Ειδικότερα:

Με το άρθρο 70 συνίσταται το «Ταμείο Ασφάλισης Τραπεζών και Επιχειρήσεων Κοινής Ωφέλειας». Το ΤΑΥΤΕΚΩ έχει 3 κλάδους: επικουρικής ασφάλισης, πρόνοιας και υγείας. Σε κάθε κλάδο του ΤΑΥΤΕΚΩ εντάσσονται, ως «Τομείς» με πλήρη λογιστική και οικονομική αυτοτέλεια έκαστος, τα αντίστοιχα ταμεία και οι αντίστοιχοι κλάδοι ασφάλισης για τους εργαζόμενους στις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας και στις ιδιωτικές τράπεζες. Πρόκειται για τις εξής εντάξεις:

Στον κλάδο επικουρικής ασφάλισης του ΤΑΥΤΕΚΩ εντάσσονται:

- Το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού ΕΥΔΑΠ (ΤΕΑΠ-ΕΥΔΑΠ).
- Ο Ειδικός Λογαριασμός Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού ΕΛΤΑ του ΤΑΠ-ΟΤΕ.
- Ο Κλάδος Επικουρικής Σύνταξης Προσωπικού ΟΤΕ του Ταμείου Αρωγής Προσωπικού ΟΤΕ.
- Ο Κλάδος Επικουρικής Σύνταξης του ΟΑΠ-ΔΕΗ.
- Ο Κλάδος Επικουρικής Σύνταξης του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας Προσωπικού ΕΡΤ και Τουρισμού (ΤΕΑΠΕΡΤΤ).
- Ο Κλάδος Επικουρικής Σύνταξης του ΤΑΠ-ΕΤΒΑ.

Στον κλάδο πρόνοιας του ΤΑΥΤΕΚΩ εντάσσονται:

- Ο κλάδος πρόνοιας προσωπικού ΟΤΕ του Ταμείου Αρωγής Προσωπικού ΟΤΕ.
- Ο κλάδος πρόνοιας του ΟΑΠ-ΔΕΗ.

- Το Ταμείο Πρόνοιας Προσωπικού ΟΣΕ (ΤΑΠ-ΟΣΕ).
- Ο κλάδος πρόνοιας του του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας Προσωπικού ΕΡΤ και Τουρισμού (ΤΕΑΠΕΡΤΤ).
- Ο κλάδος πρόνοιας του του Ταμείου Ασφάλισης Προσωπικού Εμπορικής Τράπεζας της Ελλάδος (ΤΑΠΕΤΕ).
- Το Ταμείο Ασφαλίσεως Προσωπικού Ιονικής-Λαϊκής Τραπεζής (ΤΑΠΙΑΤ).

Στον κλάδο υγείας του ΤΑΥΤΕΚΩ εντάσσονται:

- Ο κλάδος ασθένειας του ΤΑΠ-ΟΤΕ.
- Το Ταμείο Αλληλοβοηθείας Προσωπικού ΗΣΑΠ (ΤΑΠ-ΗΣΑΠ).
- Το Ταμείο Αλληλοβοηθείας Προσωπικού ΗΛΠΑΠ (ΤΑΠ-ΗΛΠΑΠ).
- Ο κλάδος ασθένειας του ΟΑΠ-ΔΕΗ.
- Ο κλάδος ασθένειας του ΤΑΠ-ΕΤΒΑ.
- Ο κλάδος ασθένειας του ΤΑΠΕΤΕ.
- Το Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού Τραπεζών Πίστεως Γενικής Αμερικαν Εξπρές (ΤΑΑΠΤΠΓΑΕ).
- Ο Κλάδος Ασθένειας του Ταμείου Ασφάλισης Προσωπικού Ασφαλιστικής Εταιρείας «ΕΘΝΙΚΗ» (ΤΑΠΑΕ.ΕΘΝΙΚΗ).

Οι τομείς διέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις για τους εντασσόμενους κλάδους και ταμεία.

Το άρθρο 71 ορίζει ότι σκοπός του ΤΑΥΤΕΚΩ είναι η παροχή επικουρικής σύντα-

ξης, εφάπαξ βοηθήματος και παροχών υγείας στους ασφαλισμένους των αντίστοιχων τομέων και στα μέλη της οικογένειάς τους.

Το άρθρο 72 προβλέπει ότι πόροι του ΤΑΥΤΕΚΩ είναι οι προβλεπόμενοι πόροι των εντασσόμενων ταμείων και κλάδων, καθώς και ότι οι πόροι αυτοί περιέρχονται στους αντίστοιχους αυτοτελείς τομείς.

Το άρθρο 73 ρυθμίζει θέματα χρόνου ασφάλισης του ΤΑΥΤΕΚΩ.

Το άρθρο 74 καθορίζει τη σύνθεση του διοικητικού συμβουλίου του ΤΑΥΤΕΚΩ.

Το άρθρο 75 προσδιορίζει τις αρμοδιότητες του διοικητικού συμβουλίου του ΤΑΥΤΕΚΩ.

Το άρθρο 76 αφορά στη διοικητική οργάνωση του ΤΑΥΤΕΚΩ και προβλέπει ότι οι Δ/νσεις Διοικητικού, Οικονομικών Υπηρεσιών, Επιθεώρησης, Πληροφορικής και Επικοινωνιών και Νομικών Υποθέσεων, που ανήκουν στη Γενική Δ/νση Διοικητικής Υποστήριξης, αποτελούν ενιαίες υπηρεσίες του ταμείου.

Το άρθρο 77 ρυθμίζει τις αρμοδιότητες των προϊσταμένων των Γενικών Δ/νσεων.

Το άρθρο 78 αφορά στη διάρθρωση και τις αρμοδιότητες των ενιαίων υπηρεσιών.

Το άρθρο 79 αφορά στις υπηρεσιακές μονάδες των επιμέρους τομέων.

Το άρθρο 80 ρυθμίζει θέματα σχετικά με τους προϊσταμένους υπηρεσιών.

Το άρθρο 81 ρυθμίζει θέματα του προσωπικού του ΤΑΥΤΕΚΩ και δη ζητήματα του προσωπικού των εντασσόμενων φορέων και κλάδων.

Το άρθρο 82 προβλέπει τη σύσταση

προσωρινού υπηρεσιακού συμβουλίου στο ΤΑΥΤΕΚΩ.

Το άρθρο 83 περιέχει τελικές διατάξεις για το ΤΑΥΤΕΚΩ, αναφορικά με τη διαδοχή των εντασσόμενων ταμείων και κλάδων και τη συνέχιση εκκρεμών δικών, καθώς και εξουσιοδοτικές διατάξεις.

Το **ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η** φέρει το γενικό τίτλο «ΤΑΜΕΙΟ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ (ΤΕΑΔΥ)» και περιέχει τα άρθρα 84 έως και 93.

Με τις διατάξεις των άρθρων 84 έως 93 ρυθμίζονται τα θέματα εντάξεων ταμείων και κλάδων για την επικουρική ασφάλιση των εργαζομένων στο Δημόσιο, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ που συνταξιοδοτούνται για κύρια σύνταξη από το Δημόσιο ή με βάση τις δημοσιούπαλληλικές διατάξεις, στο ΤΕΑΔΥ. Ειδικότερα:

Με το άρθρο 84 εντάσσονται στο ΤΕΑΔΥ ως «Τομείς» με πλήρη λογιστική και οικονομική αυτοτέλεια έκαστος:

- Το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης (ΤΕΑΠΟΚΑ).
- Ο Ειδικός Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών ΝΠΔΔ (ΙΚΑ-ΕΤΑΜ-ΕΤΕΑΜ).
- Ο Κλάδος Επικουρικής Σύνταξης του Ταμείου Ασφάλισης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων (ΤΑΔΚΥ).

Οι τομείς διέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις για τους εντασσόμενους κλάδους και ταμεία, ενώ ειδικές ρυθμίσεις ισχύουν για το πρώην ΤΕΑΠΟΚΑ.

Το άρθρο 85 προβλέπει ότι πόροι του ΤΕΑΔΥ είναι και οι προβλεπόμενοι πόροι των εντασσόμενων ταμείων και κλάδων, καθώς και ότι οι πόροι αυτοί περιέρχονται στους

αντίστοιχους αυτοτελείς τομείς.

Το άρθρο 86 ρυθμίζει θέματα χρόνου ασφάλισης.

Το άρθρο 87 προβλέπει την ένταξη του Κλάδου Επικουρικής Ασφάλισης του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Ταμείου Νομικών (ΤΕΑΠ-Ταμείου Νομικών) και του Κλάδου Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Αθηνών (ΤΕΑΠ-ΤΠΔΑ) στον Τομέα Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης του ΤΕΑΔΥ και ρυθμίζει σχετικά θέματα.

Το άρθρο 88 καθορίζει τη σύνθεση του διοικητικού συμβουλίου του ΤΕΑΔΥ.

Το άρθρο 89 προσδιορίζει τις αρμοδιότητες του διοικητικού συμβουλίου του ΤΕΑΔΥ.

Το άρθρο 90 αφορά στη διοικητική οργάνωση των εντασσόμενων τομέων στο ΤΕΑΔΥ.

Το άρθρο 91 ρυθμίζει θέματα προσωπικού των εντασσόμενων φορέων και κλάδων στο ΤΕΑΔΥ.

Το άρθρο 92 προβλέπει τη σύσταση προσωρινού υπηρεσιακού συμβουλίου στο ΤΕΑΔΥ.

Το άρθρο 93 περιέχει τελικές διατάξεις για το ΤΕΑΔΥ, αναφορικά με τη διαδοχή των εντασσόμενων ταμείων και κλάδων και τη συνέχιση εκκρεμών δικών, καθώς και εξουσιοδοτικές διατάξεις.

Το **ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ** φέρει το γενικό τίτλο «ΤΑΜΕΙΟ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ» και περιέχει τα άρθρα 94 έως και 103.

Με τις διατάξεις των άρθρων 94 έως 103 ρυθμίζονται τα θέματα εντάξεων ταμείων και κλάδων για την ασφάλιση (επικουρική, εφάπαξ, υγείας) του προσωπικού των σωμάτων ασφαλείας, στο νέο ταμείο που συνιστάται ως «Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας Απασχολούμενων στα Σώματα Ασφαλείας (ΤΕΑΠΑΣΑ)». Ειδικότερα:

Με το άρθρο 94 συνίσταται το «Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας Απασχολούμενων στα Σώματα Ασφαλείας» (ΤΕΑΠΑΣΑ). Το ΤΕΑΠΑΣΑ έχει 3 κλάδους: επικουρικής ασφάλισης, πρόνοιας και υγείας. Σε κάθε κλάδο του ΤΕΑΠΑΣΑ εντάσσονται ως «Τομείς» με πλήρη λογιστική και οικονομική αυτοτέλεια έκαστος, τα εξής ταμεία και κλάδοι:

Στον κλάδο κύριας σύνταξης του ΤΕΑΠΑΣΑ:

- Το Ταμείο Αρωγής Υπαλλήλων Αστυνομίας Πόλεων (ΤΑΥΑΠ).
- Το Επικουρικό Ταμείο Ελληνικής Χωροφυλακής (ΕΤΕΧ).
- Το Ταμείο Αρωγής Υπαλλήλων Πυροσβεστικού Σώματος (ΤΕΑΥΠΣ).

Στον κλάδο πρόνοιας του ΤΕΑΠΑΣΑ:

- Το Ταμείο Αρωγής Αστυνομικών (ΤΑΑΣ).
- Το Επικουρικό Ταμείο Υπαλλήλων Αστυνομίας Πόλεων (ΕΤΥΑΠ).
- Το Επικουρικό Ταμείο Υπαλλήλων Πυροσβεστικού Σώματος.

Στον κλάδο υγείας του ΤΕΑΠΑΣΑ:

- Ο Κλάδος Υγείας Υπαλλήλων Αστυνομίας Πόλεων (ΚΥΥΑΠ).

Οι τομείς διέπονται από τις ισχύουσες

διατάξεις για τους εντασσόμενους κλάδους και ταμεία.

Το άρθρο 95 ορίζει ότι σκοπός του ΤΕΑΠΑΣΑ είναι η παροχή επικουρικής σύνταξης, εφάπαξ βοηθήματος και συμπληρωματικών παροχών υγείας στους ασφαλισμένους των αντίστοιχων τομέων και στα μέλη της οικογένειάς τους.

Το άρθρο 96 προβλέπει ότι πόροι του ΤΕΑΠΑΣΑ είναι οι προβλεπόμενοι πόροι των εντασσόμενων ταμείων και κλάδων, καθώς και ότι οι πόροι αυτοί περιέρχονται στους αντίστοιχους αυτοτελείς τομείς.

Το άρθρο 97 ρυθμίζει θέματα χρόνου ασφάλισης.

Το άρθρο 98 καθορίζει τη σύνθεση του διοικητικού συμβουλίου του ΤΕΑΠΑΣΑ.

Το άρθρο 99 προσδιορίζει τις αρμοδιότητες του διοικητικού συμβουλίου του ΤΕΑΠΑΣΑ.

Το άρθρο 100 αφορά στη διοικητική οργάνωση του ΤΕΑΠΑΣΑ.

Το άρθρο 101 ρυθμίζει τη διάρθρωση και τις αρμοδιότητες των Δ/νσεων του ΤΕΑΠΑΣΑ.

Το άρθρο 102 ρυθμίζει θέματα του προσωπικού των εντασσόμενων φορέων και κλάδων.

Το άρθρο 103 περιέχει τελικές διατάξεις για το ΤΕΑΠΑΣΑ, αναφορικά με τη διαδοχή των εντασσόμενων ταμείων και κλάδων και τη συνέχιση εκκρεμών δικών, καθώς και εξουσιοδοτικές διατάξεις.

Το **ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι** φέρει το γενικό τίτλο «ΤΑΜΕΙΟ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ (ΤΑΠΙΤ)» και περιέχει τα άρθρα 104 έως και 114.

Με τις διατάξεις των άρθρων 104 έως 114 ρυθμίζονται τα θέματα εντάξεων ταμείων και κλάδων για τη χορήγηση εφάπαξ βοηθήματος στους μισθωτούς που απασχολούνται στον ιδιωτικό τομέα και ασφαρίζονται στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, στο νέο ταμείο που συνιστάται ως «Ταμείο Πρόνοιας Ιδιωτικού Τομέα (ΤΑΠΙΤ)». Ειδικότερα:

Με το άρθρο 104 συνίσταται το «Ταμείο Πρόνοιας Ιδιωτικού Τομέα» (ΤΑΠΙΤ). Στο ΤΑΠΙΤ εντάσσονται ως «Τομείς» με πλήρη λογιστική και οικονομική αυτοτέλεια έκαστος, τα εξής ταμεία και κλάδοι:

- Το Ταμείο Πρόνοιας Εργατοϋπαλλήλων Μετάλλου (ΤΑΠΕΜ).
- Το Ταμείο Πρόνοιας Προσωπικού Εταιρειών Λιπασμάτων (ΤΑΠΠΕΛ).
- Ο Κλάδος Πρόνοιας του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Εταιρειών Τσιμεντών (ΤΕΑΠΕΤ).
- Ο Κλάδος Πρόνοιας του Ταμείου Πρόνοιας και Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Ιπποδρομιών (ΤΑΠΕΑΠΙ).
- Ο Κλάδος Πρόνοιας του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Εμπορικών Καταστημάτων (ΤΕΑΥΕΚ).
- Ο Κλάδος Πρόνοιας του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Φαρμακευτικών Εργασιών (ΤΕΑΥΦΕ).
- Ο Κλάδος Πρόνοιας του ΤΑΞΥ.
- Ο Κλάδος Πρόνοιας των Λιμενεργατών του Ταμείου Πρόνοιας Εργαζομένων στα Λιμάνια (ΤΑΠΕΛ).
- Ο Κλάδος Πρόνοιας Υπαλλήλων Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς του Ταμείου Πρόνοιας Εργαζομένων στα Λιμάνια (ΤΑΠΕΛ).

- Ο Κλάδος Πρόνοιας του Ταμείου Πρόνοιας Προσωπικού Οργανισμού Εθνικού Θεάτρου (ΤΠΠΟΕΘ).

- Το Ταμείο Πρόνοιας Προσωπικού Υδρεύσεως Θεσσαλονίκης (ΤΠΠΟΥΘ).

- Το Ταμείο Πρόνοιας Προσωπικού Οργανισμού Λιμένος Θεσσαλονίκης (ΤΠΠΟΛΘ).

Οι τομείς διέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις για τους εντασσόμενους κλάδους και ταμεία.

Το άρθρο 105 ορίζει ότι σκοπός του ΤΑΠΙΤ είναι η παροχή εφάπαξ βοηθήματος στους ασφαλισμένους των αντίστοιχων τομέων και στα μέλη της οικογένειάς τους.

Το άρθρο 106 προβλέπει ότι πόροι του ΤΑΠΙΤ είναι οι προβλεπόμενοι πόροι των εντασσόμενων ταμείων και κλάδων, καθώς και ότι οι πόροι αυτοί περιέρχονται στους αντίστοιχους αυτοτελείς τομείς.

Το άρθρο 107 ρυθμίζει θέματα χρόνου ασφάλισης.

Το άρθρο 108 καθορίζει τη σύνθεση του διοικητικού συμβουλίου του ΤΑΠΙΤ.

Το άρθρο 109 προσδιορίζει τις αρμοδιότητες του διοικητικού συμβουλίου του ΤΑΠΙΤ.

Το άρθρο 110 αφορά στη διοικητική οργάνωση του ΤΑΠΙΤ. Οι Δ/νσεις Διοικητικού, Οικονομικών Υπηρεσιών, Επιθεώρησης, Μηχανοργάνωσης, που ανήκουν στην Κεντρική Υπηρεσία, και το Αυτοτελές Γραφείο Νομικών Υποθέσεων αποτελούν ενιαίες υπηρεσίες του ταμείου.

Το άρθρο 111 προσδιορίζει τις αρμοδιότητες του Προϊσταμένου Γενικής Δ/νσης.

Το άρθρο 112 ρυθμίζει τη διάρθρωση και τις αρμοδιότητες των Δ/σεων του ΤΑΠΙΤ.

Το άρθρο 113 ρυθμίζει θέματα του προσωπικού του ΤΑΠΙΤ και δη ζητήματα του προσωπικού των εντασσόμενων φορέων και κλάδων.

Το άρθρο 114 περιέχει τελικές διατάξεις για το ΤΑΠΙΤ, αναφορικά με τη διαδοχή των εντασσόμενων ταμείων και κλάδων και τη συνέχιση εκκρεμών δικών.

Το **ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΑ** φέρει το γενικό τίτλο «ΤΑΜΕΙΟ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ (ΤΠΔΥ)» και περιέχει τα άρθρα 115 έως και 124.

Με τις διατάξεις των άρθρων 115 έως 124 ρυθμίζονται τα θέματα εντάξεων ταμείων και κλάδων για τη χορήγηση εφάπαξ βοηθήματος στους εργαζόμενους στο Δημόσιο, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ που συνταξιοδοτούνται για κύρια σύνταξη από το Δημόσιο ή με βάση τις δημοσιούπαλληλικές διατάξεις στο ΤΠΔΥ.

Με το άρθρο 115 εντάσσονται στο ΤΠΔΥ ως «Τομείς» με πλήρη λογιστική και οικονομική αυτοτέλεια έκαστος, τα εξής ταμεία και κλάδοι:

- Το Ταμείο Πρόνοιας Προσωπικού Εμπορικών, Βιομηχανικών, Επαγγελματικών, Βιοτεχνικών Επιμελητηρίων του Κράτους (ΤΠΠΕΒΕΒΕΚ).
- Ο Κλάδος Πρόνοιας του Ταμείου Επιχειρηματικής Ασφάλισης Προσωπικού Ταμείου Νομικών (ΤΕΑΠ-Ταμείου Νομικών).
- Ο Κλάδος Πρόνοιας του Ταμείου Ασφάλισης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων (ΤΑΔΚΥ).

Επιπλέον, οι ήδη υφιστάμενοι στο ΤΔΠΥ κλάδοι πρόνοιας Υπαλλήλων ΝΠΔΔ και Ορθόδοξου Εφημεριακού Κλήρου της Ελλάδος μετονομάζονται σε Τομείς Πρόνοιας Υπαλλήλων ΝΠΔΔ και Ορθόδοξου Εφημεριακού Κλήρου της Ελλάδος αντίστοιχα.

Οι τομείς διέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις για τους εντασσόμενους κλάδους και ταμεία.

Το άρθρο 116 προβλέπει ότι πόροι του ΤΠΔΥ είναι και οι προβλεπόμενοι πόροι των εντασσόμενων ταμείων και κλάδων, καθώς και ότι οι πόροι αυτοί περιέρχονται στους αντίστοιχους αυτοτελείς τομείς.

Το άρθρο 117 ρυθμίζει θέματα χρόνου ασφάλισης.

Το άρθρο 118 καθορίζει τη σύνθεση του διοικητικού συμβουλίου του ΤΠΔΥ.

Το άρθρο 119 αφορά στη διοικητική οργάνωση του ΤΠΔΥ. Η Δ/ση Διοικητικού-Οικονομικού, τα Αυτοτελή Τμήματα Πληροφορικής και Ελέγχου και το Αυτοτελές Γραφείο Νομικών Υποθέσεων αποτελούν ενιαίες υπηρεσίες του ταμείου.

Το άρθρο 120 προσδιορίζει τις αρμοδιότητες του Προϊσταμένου Γενικής Δ/σης.

Το άρθρο 121 ρυθμίζει τη διάρθρωση και τις αρμοδιότητες των Δ/σεων του ΤΠΔΥ.

Το άρθρο 122 ρυθμίζει θέματα του προσωπικού του ΤΠΔΥ και δη ζητήματα του προσωπικού των εντασσόμενων φορέων και κλάδων.

Το άρθρο 123 προβλέπει τη σύσταση προσωρινού Β' Κοινού Υπηρεσιακού Συμβουλίου.

Το άρθρο 124 περιέχει τελικές διατάξεις για το ΤΠΔΥ, αναφορικά με τη διαδοχή των εντασσόμενων ταμείων και κλάδων και τη συνέχιση εκκρεμών δικών.

Το **ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΒ** φέρει το γενικό τίτλο «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ (ΟΠΑΔ)» και περιέχει τα άρθρα 125 έως και 131.

Με τις διατάξεις των άρθρων 125 έως 131 ρυθμίζονται τα θέματα σχετικά με την ένταξη του ΤΑΔΚΥ στον ΟΠΑΔ.

Με το άρθρο 125 εντάσσεται το Ταμείο Υγείας Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων (ΤΥΔΚΥ) στον ΟΠΑΔ, στον οποίο συνίσταται τομέας με την ονομασία "Τομέας Υγείας Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων" με πλήρη λογιστική και οικονομική αυτοτέλεια.

Ο τομέας διέπεται από τον ισχύοντα κανονισμό του εντασσόμενου ταμείου, προβλέπεται, όμως, η δυνατότητα τροποποίησής του με υπουργικές αποφάσεις.

Το άρθρο 126 προβλέπει ότι πόροι του τομέα είναι οι προβλεπόμενοι πόροι του εντασσόμενου ταμείου.

Το άρθρο 127 ρυθμίζει τη διοικητική οργάνωση του τομέα.

Το άρθρο 128 ρυθμίζει θέματα του προσωπικού του εντασσόμενου ΤΥΔΚΥ.

Το άρθρο 129 αφορά στην οικονομική και λογιστική λειτουργία του τομέα.

Το άρθρο 130 ρυθμίζει θέματα σύνθεσης και αρμοδιοτήτων του διοικητικού συμβουλίου του ΟΠΑΔ.

Το άρθρο 131 προβλέπει ότι ο ΟΠΑΔ είναι, διαμέσου του τομέα, καθολικός διάδο-

χος του εντασσόμενου ΤΥΔΚΥ, καθώς και ότι συνεχίζει τις εκκρεμείς δίκες με διάδικο το ΤΥΔΚΥ.

Το **ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΓ** φέρει το γενικό τίτλο «ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ» και περιέχει τα άρθρα 132 έως και 139.

Το άρθρο 132 αφορά στους τομείς που προκύπτουν από τις εντάξεις των κλάδων του ΟΑΠ-ΔΕΗ. Προβλέπεται (παρ. 1) ότι οι καταβολές του Κράτους προς τον ΟΑΠ-ΔΕΗ, όπως αυτές είχαν ρυθμιστεί με την παρ. 2 της συμφωνίας που περιλαμβάνεται στην παρ. 12 του άρθρου 34 του Ν. 2773/99, θα συνεχιστούν υπέρ των συνιστώμενων για κάθε κλάδο του ΟΑΠ-ΔΕΗ Τομέων.

Το άρθρο 133 ρυθμίζει ζητήματα του προσωπικού των φορέων κοινωνικής ασφάλισης που εντάσσονται σε διάφορους φορείς, καθώς και θέματα σχετικά με το δικαίωμα στο εφάπαξ βοήθημα του Ν. 103/75.

Το άρθρο 134 μεταβάλλει τις ισχύουσες ρυθμίσεις για τους Διοικητές και τους Προέδρους φορέων κοινωνικής ασφάλισης και καθορίζει τις αρμοδιότητες των προέδρων για τους φορείς για τους οποίους δεν έχουν καθοριστεί αρμοδιότητες.

Το άρθρο 135 ρυθμίζει ζητήματα σχετικά με τον Κυβερνητικό Επίτροπο.

Το άρθρο 136 ρυθμίζει θέματα σχετικά με τη λογιστική και οικονομική λειτουργία των νέων ασφαλιστικών φορέων, των εντασσόμενων ως τομέων κλάδων και λογαριασμών και του ΤΥΔΚΥ.

Το άρθρο 137 ρυθμίζει θέματα παραγραφής χρεών προς τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης και αξιώσεων κατ' αυτών. Από τις διατάξεις του άρθρου 137 εξαιρούνται το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και το ΕΤΕΑΜ.

Το άρθρο 138 περιέχει διάφορες προβλέψεις σχετικά με τη λειτουργία των νέων φορέων και τομέων (π.χ. εξουσιοδοτικές διατάξεις, συνέχιση συμβάσεων και εκκρεμών δικών, στέγαση φορέα, κατάργηση φορέων και κλάδων που εντάσσονται σε άλλους φορείς από την ημερομηνία της ένταξής τους).

Με το άρθρο 139 συνιστώνται επιτροπές για την αντιμετώπιση οργανωτικών και λειτουργικών θεμάτων που θα προκύψουν εξαιτίας των επικείμενων εντάξεων κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, δηλαδή από τη δημοσίευση του νόμου έως την ημερομηνία ένταξης των φορέων.

Το **ΜΕΡΟΣ Β'** φέρει το γενικό τίτλο "ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ" και αποτελείται από 3 κεφάλαια και τα άρθρα 140-154.

Οι ρυθμίσεις που περιέχονται στο **ΜΕΡΟΣ Β'** αφορούν (α) σε ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα γονέων (Κεφ. ΙΔ), (β) στα ειδικά όρια ηλικίας συνταξιοδότησης και σε κίνητρα παραμονής στην εργασία (Κεφ. ΙΕ), (γ) στις επικουρικές συντάξεις, στις παροχές υγειονομικής περίθαλψης, στη σύσταση Ασφαλιστικού Κεφαλαίου Αλληλεγγύης Γενεών, στους κοινωνικούς πόρους, σε μέτρα κατά της εισφοροδιαφυγής, στο ειδικό σώμα ιατρών ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, στον Αριθμό Μητρώου Κοινωνικής Ασφάλισης και σε λοιπές συνταξιοδοτικές διατάξεις (Κεφ. ΙΣΤ).

Το **ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΔ** φέρει το γενικό τίτλο «ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ - ΜΗΤΡΟΤΗΤΑΣ» και περιέχει τα άρθρα 140 έως και 142.

Με τις διατάξεις των άρθρων 140 έως 142 ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τη συνταξιοδότηση των πατέρων αναπήρων τέκνων, την αναγνώριση πλασματικού χρόνου ασφάλισης με βάση την απόκτηση παιδιού, τη μείωση των εισφορών κύριας σύνταξης που βαρύνουν τις μητέρες και την ειδική άδεια προστασίας μητρότητας 6 μηνών.

Με το άρθρο 140 το δικαίωμα που σήμερα υφίσταται για τις μητέρες τέκνων με αναπηρία 67% να λαμβάνουν σύνταξη πλήρη γήρατος ανεξαρτήτως ηλικίας, εφόσον έχουν συμπληρώσει 7.500 ημέρες εργασίας (25 έτη), επεκτείνεται και στους πατέρες.

Με την πρώτη παράγραφο του άρθρου 141 τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 7 του Ν. 3029/02 και μεταβάλλονται οι όροι άσκησης του δικαιώματος αναγνώρισης πλασματικού χρόνου ασφάλισης για κάθε παιδί. Στις πλέον σημαντικές μεταβολές ανήκουν οι εξής: (α) το δικαίωμα αφορά όλους του φορείς κύριας ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας πλην ΟΓΑ, και όχι μόνον το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, (β) ο χρόνος που μπορεί να αναγνωριστεί αφορά σε παιδιά που αποκτώνται από 1.1.2000 και όχι μόνον από 1.1.2003 και αυξάνεται σε 5 έτη από 4,5 που ισχύει σήμερα, (γ) ο χρόνος μπορεί να αναγνωριστεί και για την προσαύξηση της σύνταξης και (δ) η εξαγορά του χρόνου επιβαρύνει τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης.

Με τη δεύτερη παράγραφο του άρθρου 141 προβλέπεται η μείωση των εισφορών του κλάδου κύριας σύνταξης που επιβαρύνουν τις ασφαλισμένες των φορέων κύριας ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κατά 50% κατά το 12μηνο απασχόλησης μετά το μήνα του τοκετού ή τη λήξη της επιδότησης λόγω λοχείας.

Με το άρθρο 142 θεσπίζεται υπέρ των ασφαλισμένων στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μητέρων νέα άδεια προστασίας της μητρότητας διάρκειας 6 μηνών, η οποία χορηγείται στη μητέρα μετά την άδεια λοχείας και πριν την άδεια μειωμένου ωραρίου ή μετά την άδεια λοχείας και μετά τη λήψη του μειωμένου ωραρίου. Κατά τη διάρκεια της ειδικής άδειας μητρότητας η μητέρα λαμβάνει από τον ΟΑΕΔ ποσό ίσο με τον κατώτατο μισθό της ΕΓΣΣΕ και υποκαθίσταται από επιδοτού-

μενο άνεργο. Ο χρόνος της ειδικής άδειας είναι χρόνος ασφάλισης, με παρακράτηση εισφορών από το χορηγούμενο από τον ΟΑΕΔ ποσό.

Το **ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΕ** φέρει το γενικό τίτλο «ΕΙΔΙΚΑ ΟΡΙΑ ΗΛΙΚΙΑΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ» και περιέχει τα άρθρα 143 έως και 145.

Με τις διατάξεις των άρθρων 143 έως 145 ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τα ειδικά όρια ηλικίας συνταξιοδότησης, τη συνταξιοδότηση των μητέρων και τα κίνητρα παραμονής στην εργασία.

Με το άρθρο 143 αυξάνονται τα όρια ηλικίας για τη σύνταξη 35ετίας, καθώς και για τη σύνταξη των παλιών ασφαλισμένων στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ γυναικών με 10.000 ΗΕ, τίθεται όριο ηλικίας για τη σύνταξη με 37 έτη ασφάλισης και καταργούνται διατάξεις για συνταξιοδότηση λόγω απόλυσης, λόγω κατάργησης θέσης ή για άλλους λόγους που δεν οφείλονται σε υπαιτιότητα των ασφαλισμένων.

Το άρθρο 144 προβλέπει τη σταδιακή κατάργηση της δυνατότητας λήψης μειωμένης σύνταξης για τις μητέρες ανήλικων τέκνων, την αύξηση ορίων ηλικίας στο 55ο και, σε ορισμένες περιπτώσεις, την αύξηση του απαιτούμενου χρόνου ασφάλισης για τη λήψη πλήρους σύνταξης από τις μητέρες ανήλικων τέκνων, ενώ περιλαμβάνει ρυθμίσεις για την αύξηση των ορίων ηλικίας για τη συνταξιοδότηση γονέων και μητέρων τριών παιδιών.

Με το άρθρο 145 προβλέπονται ως κίνητρα παραμονής στην εργασία ορισμένες προσαυξήσεις του ποσού της κύριας σύντα-

ξης για περισσότερα από 35 έτη ασφάλισης για τους παλιούς ασφαλισμένους του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και για τους νέους ασφαλισμένους. Η προσαύξηση ανέρχεται στο 3,3% για κάθε έτος και μέχρι 3 έτη για τους παλιούς ασφαλισμένους του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ που έχουν συμπληρώσει το 60ο έτος της ηλικίας τους. Η προσαύξηση της σύνταξης των νέων ασφαλισμένων ανέρχεται στο 3,3% για κάθε έτος ασφάλισης που πραγματοποιούν οι νέοι ασφαλισμένοι από το 65ο έως το 68ο, ενώ κατά το ισχύον δίκαιο η προσαύξηση αυτή ανέρχεται στο 3% και για χρόνο ασφάλισης που διανύεται από το 65ο έως το 67ο έτος της ηλικίας τους. Παράλληλα, το ποσοστό της μείωσης των χορηγούμενων από 1.1.2009 συντάξεων ορίζεται σε 1/200 για κάθε μήνα που υπολείπεται από το κατά περίπτωση απαιτούμενο πλήρες όριο ηλικίας συνταξιοδότησης και έως 60 μήνες κατ' ανωτάτο όριο.

Το **ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΣΤ** φέρει το γενικό τίτλο «ΛΟΙΠΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ» και περιέχει τα άρθρα 146 έως και 154.

Με τις διατάξεις των άρθρων 146 έως 154 ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τις επικουρικές συντάξεις, τις παροχές υγειονομικής περίθαλψης, το «Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών», τους κοινωνικούς πόρους, μέτρα κατά της εισφοροδιαφυγής, την επέκταση του ειδικού σώματος ιατρών ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, τον Αριθμό Μητρώου Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις.

Με το άρθρο 146 ορίζεται ότι το ποσό της πλήρους μηνιαίας επικουρικής σύνταξης των παλιών ασφαλισμένων για 35 έτη ασφάλισης δεν μπορεί να υπερβαίνει το 20% των συντάξιμων αποδοχών³. Μεγαλύτερα ποσο-

3. Σύμφωνα με το άρθρο 54 παρ. του Ν. 2084/92 το ποσό της επικουρικής σύνταξης παλιών ασφαλισμένων καθορίζεται με υπουργική απόφαση, ενώ κατά το άρθρο 34 παρ. 1 και 2 του ίδιου νόμου, η επικουρική σύνταξη των νέων ασφαλισμένων ανέρχεται στο 20% των συντάξιμων αποδοχών για 35 έτη ασφάλισης, αλλά για χρόνο μεγαλύτερο το ποσοστό αυξάνεται κατά 1/35 για κάθε έτος πέραν των 35.

στά αναπροσαρμόζονται σταδιακά, ενώ με υπουργική απόφαση μπορεί, υπό προϋποθέσεις, να καθοριστεί και ποσοστό μεγαλύτερο του 20%.

Με το άρθρο 147 (α) παρατείνεται έως 31.12.2009 η προθεσμία για τη συμπλήρωση των προϋποθέσεων (3.500 ΗΕ και 65ο έτος ηλικίας) και για την υποβολή της αίτησης για τη χορήγηση της μερικής σύνταξης μισθωτών, ελευθέρων επαγγελματιών και ανεξάρτητα απασχολούμενων (παρ. 1), (β) ρυθμίζονται θέματα επίλυσης αμφισβητήσεων στο πλαίσιο της διαδοχικής ασφάλισης (παρ. 2), (γ) προβλέπεται δυνατότητα παρακράτησης συνδρομών προς πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις από τις συντάξεις (παρ. 3) και (δ) προβλέπεται η μη εφαρμογή διατάξεων κανονισμών εργασίας ή σσε περί υποχρεωτικής αποχώρησης με τη συμπλήρωση ορισμένου χρόνου υπηρεσίας ή ορίου ηλικίας για συνταξιοδότηση, με συμφωνία εργαζόμενου εργοδότη και για 3 χρόνια.

Με το άρθρο 148 ο χρόνος ασφάλισης των 50 ΗΕ για τη θεμελίωση δικαιώματος σε παροχές ασθένειας σε είδος από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αυξάνονται σταδιακά από 1.1.2009 κατά δέκα κατ' έτος και έως 100 για τους κοινούς ασφαλισμένους και έως 80 για τους εργαζόμενους σε οικοδομοτεχνικά έργα (παρ. 1). Οι 100 ΗΕ τίθενται ως προϋπόθεση για τη λήψη παροχών ασθενείας σε χρήμα, τόσο για τους κοινούς ασφαλισμένους, όσο και για τους εργαζόμενους στα οικοδομοτεχνικά έργα (παρ. 2), ενώ γίνονται ειδικές ρυθμίσεις για τους εργαζόμενους της Ναυπηγοεπισκευαστικής Ζώνης Περάματος και για τους ρητινοσυλλέκτες κατοίκους πυρόπληκτων περιοχών.

Με το άρθρο 149 ιδρύεται «Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών» (ΑΚΑΓΕ), με σκοπό τη δημιουργία αποθεματικών για τη χρηματοδότηση των κλάδων σύνταξης των φορέων κοινωνικής ασφάλισης από 1.1.2019 και εφεξής. Πόροι του ΑΚΑΓΕ είναι:

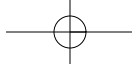
(α) ποσοστό 10% των εσόδων από αποκρατικοποιήσεις, (β) ποσοστό 4% των εσόδων από τον ΦΠΑ και (γ) ποσοστό 10% των ποσών από τους κοινωνικούς πόρους υπέρ φορέων και κλάδων κοινωνικής ασφάλισης που αναφέρονται στο επόμενο άρθρο 150.

Το άρθρο 150 προσδιορίζει τους κοινωνικούς πόρους από τους οποίους προέρχεται η χρηματοδότηση του ΑΚΑΓΕ. Προβλέπει ακόμα την κατάργηση του ΛΑΦΚΑ (Λογαριασμός Αλληλεγγύης Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης) και την μεταφορά των κεφαλαίων του στο Λογαριασμό Βελτίωσης Κοινωνικής Ασφάλισης (ΛΒΚΑ) της ΓΓΚΑ.

Το άρθρο 151 περιέχει ρυθμίσεις για την αντιμετώπιση της εισφοροδιαφυγής, όπως τη δυνατότητα διενέργειας ελέγχων από μικτά κλιμάκια της Ειδικής Υπηρεσίας Ελέγχου Ασφάλισης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και του ΣΕΠΕ και τη διαβίβαση του εντύπου αναγγελίας μισθωτού από τον ΟΑΕΔ στο ΣΕΠΕ και στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

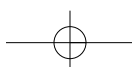
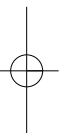
Το άρθρο 152 προβλέπει ότι στις υγειονομικές επιτροπές του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μετέχουν οι ιατροί του ειδικού σώματος ιατρών του ταμείου, καθώς και ότι στις υγειονομικές επιτροπές των επαρχιών θα μετέχουν οι ιατροί του ειδικού σώματος, οι οποίοι θα μετακινούνται από Αθήνα, Θεσσαλονίκη και Πειραιά.

Το άρθρο 153 προβλέπει την υποχρεωτική καθιέρωση του Αριθμού Μητρώου Κοινωνικής Ασφάλισης (ΑΜΚΑ), καθώς και ότι χωρίς τον ΑΜΚΑ δεν είναι δυνατή η ανάληψη εργασίας ούτε η απόλαυση ορισμένων ασφαλιστικών δικαιωμάτων. Ο ΑΜΚΑ χορηγείται από την ΗΔΙΚΑ ΑΕ μέσω των ΚΕΠ, αναγράφεται υποχρεωτικά στα βιβλιάρια υγείας και στα συνταγολόγια ως στοιχείο της ισχύος τους από 1.6.2009 και θα αντικαταστήσει σταδιακά τον αριθμό μητρώου των φορέων κοινωνικής ασφάλισης και του



ΟΑΕΔ εντός μίας 5ετίας. Προβλέπεται ακόμα η έκδοση υπουργικής απόφασης για τον καθορισμό λεπτομερειών υλοποίησης των ρυθμίσεων του άρθρου 153.

Με το άρθρο 154 προβλέπεται η κατάργηση των διατάξεων που είναι αντίθετες σε εκείνες του Σχ/Ν και ρυθμίζεται η έναρξη ισχύος τους.



ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

ΟΙ ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ ΟΡΙΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ

Το υπό κρίση Σχ/Ν επιφέρει αλλαγές στα όρια ηλικίας και στον απαιτούμενο για τη συνταξιοδότηση χρόνο ασφάλισης (άρθρα 143 και 144). Δεδομένου ότι, πρώτον, οι μεταβολές αυτές είναι ιδιαίτερες εκτεταμένες, αφού αφορούν σε πολλές κατηγορίες ασφαλισμένων, και, δεύτερον, ότι δεν είναι δυνατόν να περιγραφούν με σαφήνεια και να εκτιμηθούν, εάν δεν αντιπαραβληθούν με τις αντίστοιχες ισχύουσες ρυθμίσεις, κρίνεται σκόπιμη για τη διευκόλυνση του αναγνώστη η παράθεσή τους από κοινού με τα σήμερα ισχύοντα.

Με το άρθρο 143 επέρχονται, συγκεκριμένα, οι εξής μεταβολές (στη δεξιά στήλη τίθεται η προτεινόμενη αλλαγή, ενώ στην αριστερή η ισχύουσα ρύθμιση):

Σύνταξη λόγω 35ετίας

Παλιοί⁴ ασφαλισμένοι ΙΚΑ-ΕΤΑΜ:

58ο έτος	60ο έτος
55ο έτος για πλήρη και 53ο για μειωμένη, εάν 7500 ΗΕ στα ΒΑΕ	57ο έτος για πλήρη και 55ο για μειωμένη

Ασφαλισμένοι ειδικών ταμείων (τα εντασσόμενα στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ με τα άρθρα 1 και 2 του Σχ/Ν) που υπήχθησαν στην κοινωνική ασφάλιση από 1.1.1983 έως 31.12.1992:

58ο έτος	60ο έτος
----------	----------

Ασφαλισμένοι ταμείων τύπου (τα εντασσόμενα στο ΕΤΑΠ-ΜΜΕ):

58ο έτος για όλους τους παλιούς ασφ/νους	60ο έτος για τους ασφ/νους από 1.1.83 έως 31.12.92
--	--

Γυναίκες παλιές ασφαλισμένες στους κλάδους κύριας ασφάλισης αυτοαπασχολούμενων:

58ο έτος ⁵	60ο έτος
-----------------------	----------

Νέοι ασφαλισμένοι κύριας ασφάλισης:

Καταργείται η δυνατότητα λήψης μειωμένης σύνταξης 35ετίας στο 55ο έτος
--

Σύνταξη με 10.000 ημέρες εργασίας

Παλιές ασφαλισμένες ΙΚΑ-ΕΤΑΜ:

57ο έτος	60ο έτος
----------	----------

Σύνταξη με 37 χρόνια ασφάλισης χωρίς όριο ηλικίας

ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ειδικά ταμεία, ελεύθεροι επαγγελματίες, ανεξάρτητα απασχολούμενοι, ταμεία τύπου:

Τίθεται όριο ηλικίας το 58ο

- Κατά τη γνωστή διατύπωση που συχνά ακολουθείται ακόμα και σε νομοθετικά κείμενα, «παλιοί» ασφαλισμένοι είναι όσοι υπήχθησαν για πρώτη φορά σε οποιονδήποτε φορέα κοινωνικής ασφάλισης έως την 31.12.1992, ενώ «νέοι» ασφαλισμένοι όσοι υπήχθησαν για πρώτη φορά σε οποιονδήποτε φορέα κοινωνικής ασφάλισης από την 1.1.1993 και εξής, κατά τη διάκριση του Ν. 2084/1992.
- Βλ. σχετικώς το άρθρο 48 παρ. 7 του Ν. 2084/92.

Σε όλες τις παραπάνω περιπτώσεις, πλην της κατάργησης της δυνατότητας λήψης μειωμένης σύνταξης για τους νέους ασφαλισμένους, τα όρια ηλικίας αυξάνονται κατά 6 μήνες από 1.1.2013 και για κάθε έτος. Το όριο ηλικίας των 58 ετών που απαιτείται για τη συνταξιοδότηση με 37 έτη ασφάλισης απαιτείται να συντρέχει για όσους ζητήσουν σύνταξη από 1.1.2013.

Από τις παραπάνω ρυθμίσεις του άρθρου 143 προκύπτουν τελικώς οι εξής τρεις γενικές διαπιστώσεις εν είδει γενικών κανόνων για τις ως άνω κατηγορίες ασφαλισμένων:

A. Εφεξής η σύνταξη 35ετίας θα χορηγείται γενικά στο 60ο έτος ηλικίας στους παλαιούς ασφαλισμένους⁶.

B. Το 60ο έτος ηλικίας θα ισχύει και σε όσες περιπτώσεις ήταν δυνατή η συνταξιοδότηση ενωρίτερα λόγω συμπλήρωσης μεγάλου χρόνου ασφάλισης (γυναίκες σε φορείς αυτοαπασχολούμενους ή ασφαλισμένες ΙΚΑ-ΕΤΑΜ με 10.000 ΗΕ).

Γ. Η συνταξιοδότηση σε ηλικία μικρότερη των 60 ετών είναι δυνατή (στα 58) μόνον εάν υπάρχουν 37 έτη ασφάλισης.

Με το άρθρο 144 μεταβάλλονται τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης που ισχύουν ειδικώς για τις μητέρες. Επέρχονται, συγκεκριμένα, οι εξής μεταβολές:

Μητέρες ανήλικων τέκνων

Παλιές ασφαλισμένες στο ΙΚΑ ή σε άλλους φορείς αρμοδιότητας ΥΑΚΠ

Παλιές ασφαλισμένες ΤΑΤΤΑ

Νέες ασφαλισμένες:

Καταργείται η δυνατότητα λήψης μειωμένης σύνταξης στο 50ο έτος με 5.500 ΗΕ
--

Η κατάργηση⁷ επέρχεται με την αύξηση του ορίου ηλικίας κατά ένα χρόνο από 1.1.2010 και για κάθε επόμενο έτος. Στην περίπτωση των νέων ασφαλισμένων η αύξηση επέρχεται από 1.1.2009.

Ασφαλισμένες ειδικών ταμείων (των εντασσόμενων στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ με τα άρθρα 1 και 2 του Σχ/Ν) που υπήχθησαν στην κοινωνική ασφάλιση από 1.1.83 έως 31.12.92 - πλήρης σύνταξη:

25 έτη ασφάλισης και 50ο	25 έτη ασφάλισης και αύξηση ορίου πλήρους στο 55ο
--------------------------	---

Η αύξηση του ορίου ηλικίας επέρχεται κατά ένα έτος από 1.1.2013 και για κάθε επόμενο έτος.

Ασφαλισμένες ταμείων τύπου (των εντασσόμενων στο ΕΤΑΠ-ΜΜΕ) που υπήχθησαν στην κοινωνική ασφάλιση από 1.1.83 έως 31.12.92 - πλήρης σύνταξη:

Αυξάνεται ο χρόνος ασφάλισης στα 20 έτη	
50ο ⁸	55ο

6. Οι νέοι ασφαλισμένοι και με το ισχύον δίκαιο δεν δικαιούνται πλήρη σύνταξη 35ετίας.

7. Δεν υφίσταται επέμβαση στις προϋποθέσεις πλήρους συνταξιοδότησης στα 55 έτη με 5.500 ΗΕ (παλιές ασφαλισμένες) ούτε στις προϋποθέσεις πλήρους συνταξιοδότησης στα 55 έτη με 6.000 ΗΕ (για τις νέες ασφαλισμένες).

8. Βλ. σχετικώς άρθρο 48 παρ. 5 στ. β' του Ν. 2084/92.

*Παλιές ασφαλισμένες ΤΑΤΤΑ
(πλήρης σύνταξη):*

5.500 ΗΕ	6.000 ΗΕ (20 έτη)
----------	-------------------

Παλιές ασφαλισμένες ΤΣΠΕΥΘ - πλήρης σύνταξη:

Θεσπίζεται δικαίωμα πλήρους συνταξιοδότησης στο 55ο έτος και με 6000 ΗΕ

Παλιές ασφαλισμένες σε φορείς κύριας ασφάλισης αυτοαπασχολούμενων - πλήρης σύνταξη:

50ο ⁹	55ο
------------------	-----

Παλιές ασφαλισμένες και παλιοί ασφαλισμένοι (χήροι, διαζευγμένοι με επιμέλεια) ειδικών ταμείων με τρία παιδιά - πλήρης σύνταξη:

20 έτη ασφάλισης χωρίς όριο ηλικίας	20 έτη ασφάλισης και όριο ηλικίας το 50ο από 1.1.2013
-------------------------------------	---

Νέες ασφαλισμένες με τρία παιδιά - πλήρης σύνταξη με 6.000 ΗΕ:

Το όριο ηλικίας 65ο μειώνεται ανά 3 έτη για κάθε παιδί και έως το 50ο	Το όριο ηλικίας 65ο μειώνεται ανά 2 έτη για κάθε παιδί και έως το 55ο
---	---

Σε όλες τις παραπάνω περιπτώσεις αύξησης ορίου ηλικίας, η αύξηση του ορίου επέρχεται κατά 1 χρόνο από 1.1.2013 και ανά έτος. Όπου προβλέπεται αύξηση του χρόνου ασφάλισης, η αύξηση του χρόνου επέρχεται κατά εξάμηνο από 1.1.2013 και ανά έτος.

Από τις παραπάνω ρυθμίσεις του άρθρου 144 προκύπτουν τελικώς οι εξής τρεις γενικές διαπιστώσεις εν είδει γενικών κανόνων για τις μητέρες ανήλικων τέκνων και τριών τέκνων:

A. Οι μητέρες ανήλικων τέκνων σταδιακά δεν θα δικαιούνται μειωμένη σύνταξη, και

B. Θα λαμβάνουν πλήρη σύνταξη στο 55ο έτος της ηλικίας τους με 5.500 ΗΕ στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, με 6.000 ΗΕ οι νέες ασφαλισμένες και οι ασφαλισμένες στα πρώην ταμεία τύπου και με 25 έτη ασφάλισης οι ασφαλισμένες στα ειδικά ταμεία.

Γ. Οι γονείς τριών τουλάχιστον παιδιών θα λαμβάνουν πλήρη σύνταξη με 6.000 ΗΕ, οι μιν ασφαλισμένοι στα ειδικά ταμεία στο 50ο έτος, οι δε νέοι ασφαλισμένοι το νωρίτερο στο 55ο έτος.

9. Βλ. σχετικώς άρθρο 48 παρ. 7 του Ν. 2084/92.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

ΓΕΝΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

1. Γενικές απόψεις της Ο.Κ.Ε. για το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης

Με την ευκαιρία του παρόντος Σχ/Ν η Ο.Κ.Ε. υπενθυμίζει τις γενικές αρχές που και κατά το παρελθόν έχει διατυπώσει σχετικά με το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης της χώρας¹⁰:

- α.** Η κοινωνική ασφάλιση είναι δημόσια, καθολική και υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, Έλληνες και νόμιμα εγκατεστημένους αλλοδαπούς.
- β.** Το Κράτος εγγυάται τη βιωσιμότητα, τη λειτουργία, τη σταθερή χρηματοδότηση και τον κοινωνικό χαρακτήρα του συστήματος υγείας, πρόνοιας και συνταξιοδότησης στη χώρα μας.
- γ.** Το ασφαλιστικό σύστημα θα πρέπει να διέπεται από την αρχή της ίσης μεταχείρισης των πολιτών της χώρας και να είναι κοινωνικά δίκαιο, οικονομικά βιώσιμο και να προάγει την αλληλεγγύη των γενεών.
- δ.** Η ασφαλιστική μεταρρύθμιση πρέπει να συνδέεται με την αναμόρφωση του φορολογικού μας συστήματος προς την κατεύθυνση της δικαιότερης κατανομής των βαρών.
- ε.** Η ασφαλιστική μεταρρύθμιση θα πρέπει, επίσης, να συνδέεται με μία ενεργή και αποτελεσματική πολιτική για την αύξηση της απασχόλησης.
- στ.** Η πολιτική στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης θα πρέπει να συνεκτιμά και τις αναπτυξιακές παραμέτρους των μέτρων που λαμβάνονται. Και αυτό γιατί η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος έχει επιπτώσεις σε κρίσιμα μεγέθη της οικονομίας, όπως στην ανταγωνιστικότητα, την ανάπτυξη και την απασχόληση, μετέθνη τα οποία με τη σειρά τους θα καθορίσουν και τις δυνατότητες του ίδιου του ασφαλιστικού συστήματος.
- ζ.** Η διοίκηση των ασφαλιστικών ταμείων κύριας ασφάλισης θα πρέπει να βασίζεται στην ίση τριμερή εκπροσώπηση κράτους, εργοδοτών και εργαζομένων¹¹.
- η.** Λόγοι αποτελεσματικότητας, αλλά και η προαναφερθείσα αρχή της ισότητας, επιβάλουν την εντατικοποίηση των προσπαθειών για τον περιορισμό της εισφοροδιαφυγής και τον έλεγχο της αδήλωτης εργασίας, αρνητικά φαινόμενα που χαρακτηρίζουν το ελληνικό ασφαλιστικό σύστημα.
- θ.** Η βιωσιμότητα του ασφαλιστικού μας συστήματος συνδέεται και με το δημογραφικό ζήτημα της χώρας μας. Για το θέμα αυτό θα πρέπει να διαμορφωθεί άμεσα μία αποτελεσματική πολιτική.

Με αφετηρία τις αρχές αυτές που θα πρέπει να διέπουν την πολιτική της χώρας

10. Γνώμη 75, «Μεταρρύθμιση Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης», Ιούνιος 2002. Βλ. και Γνώμη 158 επί της «Εθνικής Έκθεσης για την Κοινωνική Προστασία και την Κοινωνική Ένταξη», Αύγουστος 2006.

11. Εφόσον πρόκειται για μισθωτούς, καθώς για τους αυτοαπασχολούμενους η αρχή αναφέρεται σε ίση διμερή εκπροσώπηση.

στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης, η Ο.Κ.Ε. προβαίνει στην κατωτέρω αξιολόγηση του συγκεκριμένου Σχ/Ν.

2. Το συγκεκριμένο Σχέδιο Νόμου

Το υπό κρίση Σχ/Ν φέρει ένα φιλόδοξο τίτλο, ενώ και στην Αιτιολογική του Έκθεση διατυπώνονται φιλόδοξοι στόχοι. Με αυτή την αφετηρία, η Ο.Κ.Ε. παρατηρεί καταρχάς, ότι **το Σχ/Ν δεν καλύπτει όλους τους οργανωτικούς άξονες του ελληνικού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, καθώς δεν περιλαμβάνει ρυθμίσεις για σημαντικούς φορείς**, όπως ο Ο.Γ.Α., ο Ο.Α.Ε.Δ. και οι οργανισμοί κύριας ασφάλισης των δημοσίων/στρατιωτικών υπαλλήλων. Επομένως, δεν αποτελεί –παρά τις ως άνω αναφορές της Αιτιολογικής Έκθεσης– έναν θεσμικό μηχανισμό οριζόντιου χαρακτήρα που θα καλύπτει το σύνολο του οικονομικά ενεργού πληθυσμού της χώρας, αλλά παρεμβαίνει σε συγκριμένα ασφαλιστικά καθεστώτα, δηλαδή αυτά των μισθωτών, των ελεύθερων επαγγελματιών και των ανεξάρτητα απασχολούμενων.

Περαιτέρω, μία νομοθετική παρέμβαση μακράς πνοής στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας, η οποία θα αντιμετωπίζει πραγματικά τα υφιστάμενα προβλήματα, θα πρέπει να βασίζεται απαραίτητα, πρώτον, στον **κοινωνικό διάλογο** και, δεύτερον, **σε επιστημονικές μελέτες, που θα εντοπίζουν τα προβλήματα, θα περιγράφουν την πραγματική τους έκταση και θα αναλύουν τα αποτελέσματα/ τις επιπτώσεις πιθανών παρεμβάσεων σε σχέση με ορισμένους στόχους**. Σε ό,τι αφορά στον κοινωνικό διάλογο, επισημαίνεται ότι αυτός πρέπει να γίνεται με άνεση χρόνου και να μην περιορίζεται μόνο στη φάση πριν τη δημοσιοποίηση ενός Σχ/Ν,

αλλά να περιλαμβάνει και την επόμενη φάση μέχρι την ψήφισή του στη Βουλή, πόσο μάλλον όταν αφορά ένα νομοθέτημα με 154 άρθρα που το καθένα από αυτά περιλαμβάνει πλήθος διατάξεων. Ο χρόνος που διατίθεται για το διάλογο επί των συγκεκριμένων διατάξεων που προτείνονται με το υπό κρίση Σχ/Ν ήταν ιδιαίτερα περιορισμένος, γεγονός που δεν επιτρέπει την ανάδειξη του κοινωνικού διαλόγου σε παράγοντα που συμβάλλει στη συγκρότηση μίας ολοκληρωμένης στρατηγικής για το ασφαλιστικό σύστημα.

Ως προς τις μελέτες, από τις αναφορές της Αιτιολογικής Έκθεσης δεν προκύπτει ότι οι νομοθετικές παρεμβάσεις τεκμηριώνονται με βάση τα αποτελέσματα μίας κοινωνικής διαβούλευσης που έχει αξιοποιήσει τα πορίσματα αντικειμενικών μελετών και αναλύσεων. Κατά την Ο.Κ.Ε., η προηγούμενη εκτίμηση των επιπτώσεων κάθε παρέμβασης (σχέση κόστους- οφέλους - διαφύλαξη κοινωνικού κεκτημένου) στο ασφαλιστικό σύστημα είναι πολύ σημαντική, **ιδίως όταν οδηγεί σε μείωση του επιπέδου κοινωνικής προστασίας των ασφαλισμένων**, όπως με το παρόν Σχ/Ν.

Σε συνέχεια των κοινών αυτών εισαγωγικών παρατηρήσεων, διατυπώθηκαν οι εξής δύο απόψεις για τη γενική αξιολόγηση του Σχ/Ν.

Άποψη Α΄:

Ο **γενικός στόχος** του Σχ/Ν είναι «η μεταρρύθμιση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης με στόχο την οικοδόμηση ενός συστήματος σύγχρονου, ορθολογικού, κοινωνικά δίκαιου, βιώσιμου, σύμφωνου με τις ευρωπαϊκές προδιαγραφές και με μακροχρόνια προοπτική»¹².

12. Ο συγκεκριμένος στόχος περιέχει μία ρήτρα (ευμενής μεταχείριση των οικονομικά ασθενέστερων) που μπορεί να δημιουργήσει σύγχυση για τους κοινωνικοπολιτικούς στόχους της παρέμβασης, καθώς η κάλυψη των φτωχών (οικονομικά ασθενείς με βάση το κριτήριο της σχετικής φτώχειας) δεν αποτελεί - στις περισσότερες τουλάχιστον χώρες της Ευρωπαϊκής περιφέρειας - προτεραιότητα των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης αλλά των συστημάτων κοινωνικής πρόνοιας.

Ο γενικός στόχος του Σχ/Ν εξυπηρετείται από τους ακόλουθους **ειδικούς στόχους, που προβλέπεται να υλοποιηθούν με συγκεκριμένες παρεμβάσεις:**

(Α) Άμβλυση του οργανωτικού κατακερματισμού του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης: δημιουργία νέων φορέων κοινωνικής ασφάλισης με ενοποιήσεις ταμείων ή εντάξεις φορέων και κλάδων σε ήδη υφιστάμενους ασφαλιστικούς οργανισμούς

(Β) Προώθηση επί μέρους πολιτικών ενεργού γήρανσης: αποθάρρυνση των πρόωγων συνταξιοδοτήσεων

(Γ) Βελτίωση του επιπέδου ασφαλιστικής προστασίας για την περίπτωση της μητρότητας με τη μείωση των προϋποθέσεων και τη διεύρυνση των παροχών που αφορούν σε αυτή.

(Δ) Ενίσχυση των πηγών χρηματοδότησης των φορέων κοινωνικής ασφάλισης: θεσμοθέτηση του ΑΚΑΓΕ με σκοπό τη δημιουργία αποθεματικών για τη χρηματοδότηση των φορέων κοινωνικής ασφάλισης από 1.1.2019.

Η σκοπιμότητα της προώθησης των συγκεκριμένων παρεμβάσεων απορρέει –σύμφωνα με τις σχετικές αναφορές της Αιτιολογικής του Έκθεσης– από την πολιτική ανάδειξη **τριών βασικών προτεραιοτήτων:** (α) ανάγκη διατήρησης του δημόσιου και αναδιανεμητικού χαρακτήρα του ασφαλιστικού συστήματος, (β) ανάγκη διασφάλισης της κοινωνικής ασφάλισης ως θεσμού, (γ) ανάγκη διαφύλαξης της οιασδήποτε μορφής ασφαλιστικού κεφαλαίου.

Οι προτεραιότητες αυτές κρίνεται ότι μπορούν να **εξυπηρετηθούν με διαφορετι-**

κά μέτρα οργανωτικής φύσης, που ποικίλλουν ανάλογα με τους επιμέρους στόχους και τις τεχνικές υλοποίησής τους. Η **βασική οργανωτική παρέμβαση** του Σχ/Ν αντιστοιχεί στο διαχωρισμό των φορέων κοινωνικής ασφάλισης και των κλάδων σε δύο βασικές κατηγορίες, που παραπέμπονται σε διαφορετικές νομικές ρυθμίσεις: α) όσοι παρουσιάζουν πρόβλημα βιωσιμότητας απορροφούνται πλήρως, β) όσοι δεν παρουσιάζουν πρόβλημα βιωσιμότητας εντάσσονται σε μεγάλους φορείς κοινωνικής ασφάλισης, διατηρώντας αυτονομία σε οικονομικό και λογιστικό επίπεδο.

Παρά την έλλειψη των επιστημονικών μελετών, για την οποία έγινε λόγος ανωτέρω, **το Σχ/Ν περιλαμβάνει συγκεκριμένες παρεμβάσεις που φαίνεται ότι ανταποκρίνονται στην εξυπηρέτηση των ειδικών του στόχων. Οι παρεμβάσεις αυτές αντανακλούν την υφιστάμενη κοινωνικοπολιτική συγκυρία, ενώ φαίνεται ότι εμπνέονται από τις αρχές της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής ανοιχτού συντονισμού των εθνικών συνταξιοδοτικών συστημάτων.**

Οι αρχές αυτές για τα εθνικά συνταξιοδοτικά συστήματα είναι οι εξής¹³: **διασφάλιση της ικανότητας των συνταξιοδοτικών συστημάτων να εκπληρώνουν τους κοινωνικούς τους στόχους, εξασφάλιση της οικονομικής τους βιωσιμότητας και ανταπόκρισή τους στις μεταβαλλόμενες οικονομικές και κοινωνικοπολιτικές συνθήκες.** Οι συγκεκριμένες αρχές προωθούνται με έντεκα στρατηγικές προτεραιότητες δράσης, οι οποίες αντανακλούν ουσιαστικά τις διαφορετικές προσεγγίσεις –τόσο σε επίπεδο οργάνων της Ένωσης όσο και σε επίπεδο Κρατών Μελών– για το ρόλο και τη λειτουργία των συνταξιοδοτικών πολιτικών.

Οι ειδικοί στόχοι του Σχ/Ν, που προανα-

13. Βλ. σχετικά Γνώμη 158 επί της «Εθνικής Έκθεσης για την Κοινωνική Προστασία και την Κοινωνική Ένταξη», Αύγουστος 2006.

φέρθηκαν, εξυπηρετούν σε σημαντική έκταση τις εν λόγω 11 στρατηγικές προτεραιότητες δράσης/στόχους της ευρωπαϊκής πολιτικής, οι οποίες υιοθετήθηκαν με βάση την κοινή Έκθεση της Επιτροπής Κοινωνικής Προστασίας και της Επιτροπής Οικονομικής Πολιτικής «Ποιότητα και βιωσιμότητα των συντάξεων - Έκθεση για τους στόχους και τις μεθόδους εργασίας στον τομέα των συντάξεων» του Νοεμβρίου 2001, και συγκεκριμένα:

- Ο στόχος Α' (άμβλυνση οργανωτικού κατακερματισμού) εξυπηρετεί άμεσα τον ευρωπαϊκό στόχο 11 για τη διαφάνεια στη λειτουργία των συνταξιοδοτικών συστημάτων και επηρεάζει έμμεσα την προώθηση του ευρωπαϊκού στόχου για την εξασφάλιση της βιωσιμότητας, καθώς η ενοποίηση των ασφαλιστικών φορέων και κλάδων με βάση συγκεκριμένα κριτήρια, όρους και προϋποθέσεις μπορεί να εξασφαλίσει οικονομίες κλίμακας, δυνατότητα ουσιαστικού ελέγχου και εποπτείας, μείωση του διοικητικού και λειτουργικού κόστους.
- Ο στόχος Β' (προώθηση επιλεκτικών πολιτικών ενεργούς γήρανσης) εξυπηρετεί άμεσα τον ευρωπαϊκό στόχο για την παράταση του επαγγελματικού βίου και επηρεάζει έμμεσα την προώθηση της ευρωπαϊκής προτεραιότητας για την αύξηση των ποσοστών απασχόλησης.
- Ο στόχος Γ' (βελτίωση κάλυψης κινδύνου μητρότητας) εξυπηρετεί άμεσα τον ευρωπαϊκό στόχο για την αύξηση των ποσοστών απασχόλησης και επηρεάζει έμμεσα την προώθηση του στόχου για την εξασφάλιση της βιωσιμότητας των συνταξιοδοτικών συστημάτων.
- Ο στόχος Δ' (θεσμοθέτηση ΑΚΑΓΕ)

εξυπηρετεί άμεσα τον ευρωπαϊκό στόχο για την προώθηση της αλληλεγγύης και επηρεάζει έμμεσα την προώθηση του στόχου για την παράταση του επαγγελματικού βίου.

Πρέπει, πάντως, να επισημανθεί ότι το Σχ/Ν **δεν περιέχει ειδικούς στόχους ως προς την εξασφάλιση ενός αξιοπρεπούς επιπέδου διαβίωσης για κάθε συνταξιούχο και την προώθηση της συμμετοχής των ηλικιωμένων στον οικονομικό και κοινωνικό ιστό της χώρας**, ώστε να ελεγχθεί η έκταση προσαρμογής τους στους αντίστοιχους ευρωπαϊκούς στόχους για πρόληψη του κοινωνικού αποκλεισμού και επάρκεια συντάξεων (Στόχοι 1 και 2).

Η προσέγγιση αυτή επιβεβαιώνει τους προσανατολισμούς του Σχ/Ν στην εξυπηρέτηση των αρχών της οικονομικής βιωσιμότητας των ασφαλιστικών καθεστώτων συστημάτων και του εκσυγχρονισμού τους, που προφανώς θεωρήθηκαν στόχοι υψηλής προτεραιότητας τη συγκεκριμένη περίοδο αναφοράς.

Θα πρέπει, τέλος, να επισημανθεί η ανάγκη έναρξης μίας ευρύτερης διαδικασίας διαβούλευσης και διαλόγου, η οποία θα συμπεριλάβει τους ακόλουθους άξονες:

- Οριοθέτηση των προνοιακών πολιτικών από τις πολιτικές κοινωνικής ασφάλισης και υγείας, ώστε οι ασφαλιστικοί φορείς του πρώτου πυλώνα να περιορίζονται στην κάλυψη γνήσιων ασφαλιστικών κινδύνων και να μην επεκτείνουν τις παρεμβάσεις τους στην κάλυψη αναγκών που υπάγονται στο πεδίο των πολιτικών κοινωνικής πρόνοιας.
- Άρση αντικινήτρων για την ουσιαστική ενεργοποίηση των Επαγγελματικών Ταμείων (2ος πυλώνας), ώστε οι στρατηγικές αναδιοργάνωσης του συστή-

ματος να αξιοποιούν τα πλεονεκτήματα του θεσμού για τη συμπληρωματική κάλυψη του εργαζόμενου πληθυσμού σε περίπτωση εμφάνισης κινδύνων.

- Κατάργηση των «κοινωνικών πόρων» που αποτελούν σημαντικό αντιαναπτυξιακό αναχρονισμό, ώστε να οριοθετηθούν πραγματικά οι επιδράσεις των εισφορών στο κόστος εργασίας.
- Ενημέρωση των ασφαλισμένων για τους βασικούς όρους θεμελίωσης και εξέλιξης της ασφαλιστικής τους σχέσης, ώστε να αμβλυνθούν τα ελλείμματα πληροφόρησης και κατανόησης των θεσμικών ρυθμίσεων.
- Κωδικοποίηση της ασφαλιστικής νομοθεσίας με βάση καλές πρακτικές άλλων κρατών, ώστε να τυποποιηθούν οι βασικές αρχές θεμελίωσης και άσκησης δικαιωμάτων σε παροχές και υπηρεσίες.
- Ανάπτυξη της βασικής και εφαρμοσμένης έρευνας στο πεδίο της κοινωνικής ασφάλισης, ώστε οι προτεινόμενες παρεμβάσεις να τεκμηριώνονται επιστημονικά και να μην αποτελούν πεδίο στείρων κοινωνικοπολιτικών αντιπαραθέσεων.

Άποψη Β΄:

Η Ο.Κ.Ε. έχει ήδη προσδιορίσει ένα πλαίσιο θεμελιωδών αρχών που πρέπει σε κάθε περίπτωση να διέπουν το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας.

Το προτεινόμενο Σχ/Ν αποκλίνει από τις αρχές αυτές. Και τούτο διότι **αντιμετωπίζει το ασφαλιστικό σύστημα με ρυθμίσεις που περικόπτουν τις παροχές και τα κοινωνικά δικαιώματα, και μάλιστα ομάδων που χρήζουν ιδιαίτερης κοινωνικής προστασίας,**

όταν το ζητούμενο είναι η ενίσχυση του δικαίου κοινωνικού κράτους. Με αυτά τα δεδομένα, αλλά και ενόψει του σοβαρού προβλήματος της φτώχειας που υπάρχει στη χώρα μας, εκφράζεται η αντίθεση στις προτεινόμενες αλλαγές και ειδικότερα:

(α) αυξήσεις ορίων ηλικίας,

(β) για τα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα,

(γ) τις μητέρες,

(δ) τη μείωση των πρόωρων και επικουρικών συντάξεων.

Ας σημειωθεί ότι οι αλλαγές αυτές δεν είναι μόνον δυσμενείς, αλλά και γενικές, καθώς αφορούν το σύνολο των ασφαλισμένων και συνταξιούχων.

Επιπλέον, το Σχ/Ν δεν αφορά στα πραγματικά προβλήματα του ασφαλιστικού συστήματος στη χώρα μας. Συγκεκριμένα:

(α) Δεν αναγνωρίζει ότι το ασφαλιστικό σύστημα έχει **πρόβλημα χαμηλών πόρων** και προφανώς όχι υψηλών παροχών. Το συμπέρασμα αυτό υποστηρίζει εξάλλου και το πρόσφατο προκαταρκτικό τεχνικό σημείωμα του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας για το ΙΚΑ και τον ΟΓΑ.

(β) **Δεν αίρει το διαχωρισμό των ασφαλισμένων σε νέους και παλιούς,** ο οποίος έχει άμεση επίπτωση στα ασφαλιστικά δικαιώματα.

(γ) Δεν αναφέρεται στο **μείζον πρόβλημα των οφειλών του Κράτους προς τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης.** Για να διαφανεί η έκταση του προβλήματος, αρκεί να σημειωθεί, ότι σύμφωνα με τους υπολογισμούς της ΓΣΕΕ, οι οφειλές του Κράτους ανέρχονται στο ποσό των 9,8 δις € μέχρι

31/12/07 και τα 12,38 δις € το 2008, όπως προκύπτει από τις ελλειμματικές προβλέψεις του νέου προϋπολογισμού.

Για όσο χρόνο λοιπόν δεν αντιμετωπίζονται και δεν εξοφλούνται αυτές οι οφειλές, θα αμφισβητείται η βιωσιμότητα και η κοινωνική αποτελεσματικότητα του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

(δ) Δεν επιτυγχάνεται ο γενικότερος στόχος της διασφάλισης της επαρκούς χρηματοδότησης του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης. Η επίτευξη του στόχου αυτού, πέραν της εξόφλησης των οφειλών του Κράτους, προϋποθέτει την **πάταξη της εισφοροδιαφυγής**, καθώς και την **αποκατάσταση του αποθεματικού του συστήματος** που

έχει αναλωθεί για εξω-ασφαλιστικές χρήσεις.

(ε) Έρχεται σε αντίθεση με την αναφορά που γίνεται στην Αιτιολογική Έκθεση για τη μη μείωση των συντάξεων και των ηλικιακών ορίων συνταξιοδότησης, γεγονός που κάθε άλλο παρά συμβάλλει στη δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης μεταξύ Πολιτείας και ασφαλισμένων. Απεναντίας, δημιουργείται κλίμα ανασφάλειας, το οποίο εκδηλώνεται με την υποβολή εσπευσμένων αιτήσεων συνταξιοδότησης.

(στ) Δε λαμβάνει καμία μέριμνα για τη μεγάλη γάγγραινα των ασφαλιστικών ταμείων που είναι η σπατάλη στο χώρο της ασφάλισης υγείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΤΑ ΕΝΟΤΗΤΑ & ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟΝ

Ενόψει της μεγάλης έκτασης του νομοθετήματος, της σημασίας αλλά και της αυτονομίας των μερών και των κεφαλαίων του, καθένα από τα οποία αφορά σε διαφορετική θεματική ενότητα (ενοποιήσεις-εντάξεις, όρια ηλικίας, συντάξεις μητέρων κ.ά.), στο παρόν Κεφάλαιο η αξιολόγηση του Σχ/Ν, πέραν της αξιολόγησης κατ' άρθρον, επί ορισμένων κεφαλαίων περιλαμβάνει και αξιολόγηση επί της ενότητας.

Μέρος Α΄ - Ενοποιήσεις - εντάξεις φορέων και κλάδων κοινωνικής ασφάλισης (Άρθρα 1-139)

Παρατηρήσεις επί της ενότητας

Η παρατήρηση για την αναγκαιότητα μελετών που θα προετοιμάσουν την ασφαλιστική μεταρρύθμιση αφορά και το κεντρικό ζήτημα των ενοποιήσεων - εντάξεων φορέων και κλάδων κοινωνικής ασφάλισης.

Η Ο.Κ.Ε. έχει και στο παρελθόν ταχθεί υπέρ νομοθετικών ρυθμίσεων για τη συγχώνευση και την ενοποίηση ασφαλιστικών ταμείων, θεωρώντας ότι η δημιουργία μεγάλων ομάδων ασφαλισμένων μπορεί να συμβάλει στην αντιμετώπιση προβλημάτων και στην καλύτερη λειτουργία των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, εφόσον προχωρεί με συμφωνία των κοινωνικών εταίρων¹⁴. Υπογραμμίζει, όμως, ότι **η αξιοποίησή της εξαρτάται από το εάν έχει σχεδιαστεί, προετοιμαστεί και υλοποιηθεί κατάλληλα: κατά**

τρόπο που θα εξασφαλίζει την οικονομική βιωσιμότητα των φορέων και τα ασφαλιστικά δικαιώματα, αλλά και που θα αποτρέπει λειτουργικά αδιέξοδα και την ταλαιπωρία των ασφαλισμένων.

Η θέση αυτή επιβεβαιώνεται, εξάλλου, από την προηγούμενη εμπειρία της ενοποίησης των ταμείων των ελεύθερων επαγγελματιών (ΤΕΒΕ, ΤΑΕ, ΤΣΑ) στον ΟΑΕΕ, ο οποίος σήμερα αντιμετωπίζει πολύ σοβαρά οικονομικά προβλήματα. Αλλά και οι στόχοι που προτείνονται από την Αιτιολογική Έκθεση ως λόγοι που επιβάλλουν τις ενοποιήσεις-εντάξεις, όπως λ.χ. η καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών ή ο έλεγχος της εισφοροδιαφυγής και των δαπανών, είναι προφανές ότι δεν θα επιτευχθούν με μόνη την πρόβλεψη των ενοποιήσεων-εντάξεων. Παράλληλα, δεν τίθεται το ερώτημα, αν η διαδικασία ενοποίησης θα επηρεάσει δικαιώματα και προσδοκίες των ασφαλισμένων για επαρκείς και βιώσιμες παροχές.

Για την αξιοποίηση των ενοποιήσεων-εντάξεων προς την ορθή κατεύθυνση προϋποτίθεται ένα **Στρατηγικό Σχέδιο, το οποίο θα τεκμηριώνει τον τρόπο, τις προϋποθέσεις και τις διαδικασίες ενοποίησης-εντάξης και θα αξιολογούσε τη συμβολή τους στην προώθηση των αντίστοιχων προτεραιοτήτων**. Το υπό κρίση Σχ/Ν δεν συνοδεύεται από ένα τέτοιο Στρατηγικό Σχέδιο.

Τέλος, ως προς τις ειδικότερες ρυθμίσεις της ενοποίησης, τονίζονται σε επίπεδο γενικής αξιολόγησης (λόγω της σημασίας τους) και τα εξής:

14. Γνώμες 24 «Οργανωτική και λειτουργική αναδιάρθρωση των φορέων κοινωνικής ασφάλισης και άλλες διατάξεις» Νοέμβριος 1998 και 75 «Μεταρρύθμιση Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης», Ιούνιος 2002.

α) Στις προϋποθέσεις υλοποίησης των ενοποιήσεων-εντάξεων συγκαταλέγει η Αιτιολογική Έκθεση τα εξής: «*Τηρούνται διακριτοί λογαριασμοί για κάθε εντασσόμενο ως τομέα ταμείο. Δηλαδή δεν αναμειγνύονται τα αποθεματικά και η περιουσία των οργανισμών*». Ωστόσο η **τήρηση και αυτής της προϋπόθεσης διακυβεύεται**, όπως φαίνεται από τις σχολιαζόμενες παρακάτω νομοθετικές ρυθμίσεις των άρθρων 136 παρ. 1 και 138 παρ. 12 του Σχ/Ν για μεγάλο αριθμό φορέων που εντάσσονται ως τομείς, όπως το ΕΤΑΑ, το ΕΤΑΠ-ΜΜΕ, το ΤΕΑΙΤ κ.ά.

β) Προβλέπεται η επιλογή από τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας των εκπροσώπων κοινωνικών φορέων στα διοικητικά συμβούλια ασφαλιστικών οργανισμών (π.χ. άρθρο 22 για τον ΟΑΕΕ, άρθρο 29 για το ΕΤΑΑ, άρθρο 44 παρ. 2 για το ΕΤΑΠ-ΜΜΕ) από πίνακες που περιέχουν διπλάσιο αριθμό προσώπων, από τον αριθμό των συμμετεχόντων στα ΔΣ. **Η Ο.Κ.Ε. θεωρεί ότι η υπόδειξη από τους κοινωνικούς φορείς των εκπροσώπων τους στα διοικητικά συμβούλια των φορέων κοινωνικής ασφάλισης θα πρέπει να είναι δεσμευτική για τον Υπουργό.**

Άποψη Α΄:

Πέραν όλων των ζητημάτων που προαναφέρθηκαν στη γενική αξιολόγηση οι ενοποιήσεις-εντάξεις που προβλέπονται από το Σχ/Ν αναδεικνύουν ένα ιδιαίτερα σημαντικό ζήτημα, το οποίο θα πρέπει να αποτελέσει βασικό άξονα μελέτης στο πλαίσιο ενός Στρατηγικού Σχεδίου για την οργανωτική μεταρρύθμιση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης: θα προωθηθεί η διαδικασία λειτουργικής ενοποίησης με όρους που θα επιτρέψουν τη βελτιωμένη λειτουργία των νέων

φορέων απέναντι στους εργοδότες και τους εργαζόμενους;

Επισημαίνεται ότι **οποιαδήποτε πρωτοβουλία διοικητικού εκσυγχρονισμού του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης δεν μπορεί να εξυπηρετηθεί (όπως αποδεικνύει ιδίως η εμπειρία εφαρμογής του θεσμικού πλαισίου του ΟΑΕΕ) αποκλειστικά με νομοθετικές ρυθμίσεις, αλλά επιβάλλει την αλλαγή του παραδοσιακού γραφειοκρατικού μοντέλου διοίκησης¹⁵** και την υιοθέτηση σύγχρονων εργαλείων επιχειρησιακού σχεδιασμού, παρακολούθησης και αξιολόγησης των φορέων και των κλάδων κοινωνικής ασφάλισης.

Επομένως, απαιτείται η άμεση κάλυψη προβλημάτων και κενών διοικητικής φύσης των φορέων, που δημιουργούνται από έλλειψη ή ανεπάρκεια ή υστέρηση (α) οργανισμών λειτουργίας και προτύπων διοίκησης και οργάνωσης, (β) συστημάτων οικονομικής διαχείρισης και οικονομικού προγραμματισμού, (γ) συστημάτων διασφάλισης ποιότητας, (δ) πρακτικών αξιολόγησης και διαχείρισης του ανθρώπινου δυναμικού, (ε) πληροφοριακών συστημάτων, αλλά και (στ) την ύπαρξη περιορισμένου προσωπικού υψηλών προσόντων.

Αναγνωρίζοντας την **ανάγκη άμεσης βελτίωσης της ποιότητας και διαφάνειας στο πεδίο της κοινωνικής ασφάλισης**, προτείνονται εντός ενός έτους από την έναρξη ισχύος του νέου νόμου τα εξής μέτρα:

(α) εκπόνηση αναλυτικών επιχειρησιακών σχεδίων από όλους τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης,

(β) διαμόρφωση και εφαρμογή μοντέλου διοίκησης ολικής ποιότητας των υπηρεσιών

15. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπολογίζει ότι η Ελλάδα εμφανίζει για το 2006 το υψηλότερο κόστος γραφειοκρατίας (ποσοστό διοικητικών βαρών ως ποσοστό του ΑΕΠ) σε όλη την Ευρώπη των 25, που ανέρχεται στο 6,8 του ΑΕΠ (περίπου 16 δις. Ευρώ ετησίως).

κοινωνικής ασφάλισης (ISO 9001:2000 ή άλλο ισοδύναμο σε δημόσιους οργανισμούς, όπως το Κοινό Πλαίσιο Αξιολόγησης - Common Assessment Framework),

(γ) καθιέρωση συστηματικής αξιολόγησης των υπηρεσιών κοινωνικής ασφάλισης από τους εργαζόμενους των φορέων, τους ασφαλισμένους και τους εκπροσώπους των κοινωνικών εταίρων,

(δ) εφαρμογή προγραμμάτων ενδυνάμωσης και ανάπτυξης του ανθρώπινου δυναμικού των φορέων,

(ε) εφαρμογή ολοκληρωμένου συστήματος πληροφορικής υποστήριξης σε όλους τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης,

(στ) διενέργεια αναλογιστικών μελετών κατά ταμείο και αυτοτελή κλάδο σύμφωνα με τις προβλέψεις του υφιστάμενου θεσμικού πλαισίου (άρθρο 9 παρ. 15 περ. α και β του Ν. 3029/2002).

Η εφαρμογή των συγκεκριμένων προτάσεων θα απαιτήσει αυξημένη τεχνογνωσία και πόρους που θα κατοχυρώσουν αφενός τη βιωσιμότητα των παρεμβάσεων και αφετέρου την επιχειρησιακή τους αποτελεσματικότητα προς όφελος των ίδιων των ασφαλισμένων και των εργαζομένων στα ταμεία. Προτείνεται η άμεση εκπόνηση από το αρμόδιο Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας σε συνεργασία με τους κοινωνικούς εταίρους **ενός Σχεδίου Δράσης για την αξιοποίηση πόρων από τα Τομεακά και Περιφερειακά Επιχειρησιακά Προγράμματα του Δ΄ Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης (Εθνικό Στρατηγικό Πλαίσιο Αναφοράς 2007 - 2013)**, ώστε να δεσμευθούν οι απαραίτητοι

πόροι για την προώθηση της διαδικασίας λειτουργικής ενοποίησης.

Άποψη Β΄:

1. Οι ενοποιήσεις και εντάξεις φορέων κοινωνικής ασφάλισης δεν μπορούν να τύχουν της κοινωνικής αποδοχής, χωρίς να έχει προηγηθεί διάλογος και να έχει επιτευχθεί συναίνεση μεταξύ κοινωνικών φορέων, ασφαλιστικών φορέων, ασφαλισμένων, συνταξιούχων. Κυρίως, όμως, δεν μπορούν να βρουν την κοινωνική αποδοχή, όταν δεν είναι γνωστό ποιους συγκεκριμένους στόχους και οφέλη επιδιώκουν αλλά και που θα οδηγήσουν.

Οι ενοποιήσεις-εντάξεις δεν μπορεί να λειτουργούν ισοπεδωτικά προς τα κάτω, αλλά πρέπει να προχωρούν μόνον με τη διατήρηση και τη βελτίωση δικαιωμάτων των εργαζομένων. Οι προτεινόμενες ενοποιήσεις-εντάξεις θα οδηγήσουν, απεναντίας, στον περιορισμό των ασφαλιστικών δικαιωμάτων, όπως αναφέρεται κατωτέρω.

Αυτό συμβαίνει χωρίς τουλάχιστον να εξασφαλίζεται **κάποιο υπολογίσιμο οικονομικό όφελος ως αντιστάθμισμα.** Η Αιτιολογική Έκθεση αναφέρει ότι με τις ενοποιήσεις θα μειωθεί το «τεράστιο» λειτουργικό κόστος του συστήματος, χωρίς όμως να αναφέρεται σε συγκεκριμένη σχέση κόστους-οφέλους. Αντίθετα, εκτιμάται ότι τελικώς τα μέτρα που θίγουν δικαιώματα δεν εξασφαλίζουν ούτε συμβάλλουν στη βιωσιμότητα του συστήματος¹⁶.

Πολύ περισσότερο προκαλείται ανησυχία διότι:

16. Μελέτη του ΙΝΕ-ΓΣΕΕ δείχνει ότι σε βάθος 30ετίας οι εξοικονομούμενοι πόροι θα καλύπτουν μόνο το 6% του ελλείμματος και σε βάθος 50ετίας μόλις το 7,8%, ενώ ο χρόνος επιμήκυνσης της βιωσιμότητας του συστήματος θα αυξανόταν κατά 2 χρόνια. Αν εισπράττονταν μόνο το 20% της εισφοροδιαφυγής θα αυξάνονταν τα έσοδα κατά 40% ενώ το σύστημα θα εξασφάλιζε βιωσιμότητα τουλάχιστον κατά 7,5 χρόνια.

(α) δεν έχουν εκπονηθεί μελέτες για τα ελλείμματα των περισσότερων ταμείων που ενοποιούνται, ούτε και για την προοπτική βιωσιμότητας των νέων φορέων,

(β) εντάσσονται φορείς με ελλείμματα κυρίως στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ χωρίς να υπάρχει συγκεκριμένη πρόβλεψη για το ύψος των ελλειμμάτων αυτών και για τον τρόπο καταβολής της χρηματοδότησής τους, με αποτέλεσμα αντί να ενισχύεται η βιωσιμότητα των εντασσόμενων ταμείων, να δημιουργείται κίνδυνος για τη σοβαρή επιβάρυνση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

(γ) δεν υπάρχουν μελέτες για το μέρος της περιουσίας που αντιστοιχεί σε κάθε κλάδο που εντάσσεται.

Ιδιαίτερο προβληματισμό προκαλεί το ερώτημα, ποιος θα επιβαρυνθεί με το κόστος των ελλειμμάτων. Επιπρόσθετο προβληματισμό προκαλεί το γεγονός, ότι δεν υπάρχει κάποια μελέτη για την εφαρμογή των νέων ρυθμίσεων στην πράξη, με κίνδυνο την πρόκληση διοικητικής δυσλειτουργίας έως και αδιεξόδου και την ταλαιπωρία των ασφαλισμένων και συνταξιούχων.

2. Οι εντάξεις και ενοποιήσεις φορέων κοινωνικής ασφάλισης επιχειρούνται, σύμφωνα με την Αιτιολογική Έκθεση, με ορισμένους όρους και προϋποθέσεις. Η προϋπόθεση, που πρώτη κατά σειρά τίθεται με την Έκθεση, είναι ότι «Δεν μεταβάλλονται οι όροι, οι προϋποθέσεις, το ύψος και το είδος των παροχών των υπό ενοποίηση φορέων και κλάδων» (σελ. 7 της Έκθεσης).

Πλην όμως η **προϋπόθεση αυτή ανατρέπεται** και τούτο διότι:

(α) επέρχονται οι μεταβολές των ορίων ηλικίας και χρόνου ασφάλισης που αναφέρθηκαν στο Κεφάλαιο Β΄,

(β) μειώνονται οι επικουρικές συντάξεις, αλλά και οι πρόωρες συντάξεις,

(γ) **επιτρέπεται στη Διοίκηση, με σειρά διατάξεων του Σχ/Ν, να μεταβάλει τα σήμερα ισχύοντα για τους ασφαλισμένους των εντασσόμενων ταμείων και κλάδων** (π.χ. άρθρο 4 παρ. 2 για τις παροχές ασθένειας σε χρήμα των ξενοδοχοϋπαλλήλων, 8 παρ. 12 για τις συντάξεις του εντασσόμενου στον ΟΑΕΕ Ταμείου Προνοίας Ξενοδόχων, πρόβλεψη για έκδοση Ενιαίου Κανονισμού Παροχών Υγείας για το ΕΤΑΑ στο άρθρο 38 παρ. 3 και για το ΤΑΥΤΕΚΩ άρθρο 83 παρ. 3, άρθρο 103 παρ. 3 για την τροποποίηση των ισχυουσών καταστατικών διατάξεων για τα εντασσόμενα στο ΤΕΑΠΑΣΑ ταμεία και κλάδους, άρθρο 125 παρ. 3 για την τροποποίηση των διατάξεων του κανονισμού του ΤΥΔΚΥ που εντάσσεται στον ΟΠΑΔ).

Είναι λοιπόν αναπόφευκτο το συμπέρασμα ότι επέρχεται επιδείνωση των όρων άσκησης ασφαλιστικών δικαιωμάτων και επισημαίνεται η μεγάλη ανασφάλεια, που προκαλεί η πιθανότητα αλλαγής τους με πράξη της διοίκησης. Κάτι τέτοιο δεν μπορεί να δικαιολογηθεί με την ανάγκη επίσπευσης των διαδικασιών της ενοποίησης, όπως αναφέρεται στην Αιτιολογική Έκθεση.

Παρατηρήσεις κατ' άρθρον

Άρθρο 2

Προβλέπεται η ένταξη διαφόρων ειδικών ταμείων και κλάδων στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Άποψη Α΄:

Οι ρυθμίσεις κρίνονται θετικά.

Άποψη Β΄:

Ισχύουν οι παρατηρήσεις της Αξιολόγησης επί της ενότητας.

παρ. 3

Σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 2, τα ποσοστά ασφαλιστικών εισφορών ασφαλισμένου και εργοδότη των ειδικών ταμείων που εντάσσονται στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μειώνονται ισόποσα και σταδιακά κάθε τρία χρόνια και μέσα σε μία δεκαετία αρχής γενομένης από 1.1.2013, έως ότου εξισωθούν με τα ισχύοντα στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Δηλαδή η μείωση θα διαρκέσει για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα, με συνέπεια την υπερβολική επιβάρυνση των ασφαλισμένων.

Ο χρόνος αυτός θα πρέπει να συντμηθεί.

παρ. 4

Με το άρθρο 2 παρ. 4 του Σχ/Ν προβλέπεται ότι οι εργοδότες Τράπεζες Ελλάδος και Εθνική του προσωπικού που ασφαρίζεται στα εντασσόμενα στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ειδικά ταμεία αναλαμβάνουν το βάρος για την κάλυψη των ελλειμμάτων των αντίστοιχων ταμείων (ΤΣΠ-ΤΕ και ΤΣΠ-ΕΤΕ), όπως το ποσό αυτών είχε καθοριστεί την 31.12.1992. Οι τράπεζες θα εξοφλήσουν το ποσό αυτό σταδιακά και θα το εξοφλήσουν σε 15 χρόνια. Πρόκειται για ρύθμιση που σχετίζεται με αντίστοιχη προηγούμενη (άρθρο 46 παρ. 4 και 5 του Ν. 2084/92).

Επισημαίνεται ότι τα μετά το 1992 οργανικά ελλείμματα, και συγκεκριμένα το έλλειμμα που υπήρξε το έτος 2005, δεν λήφθηκε υπόψη. Κατά συνέπεια, μειώνεται το βάρος για την κάλυψη των ελλειμμάτων που αντιστοιχεί στις εργοδότες τράπεζες και αντιστοίχως επιβαρύνεται το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Ως εκ τούτου, εκφράζεται αντίθεση στη ρύθμιση αυτή.

παρ. 11

Σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 11, οι διατάξεις του άρθρου 143 παρ. 9 βρίσκουν εφαρμογή και στους ασφαλισμένους των

ενταχθέντων στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ κλάδων σύνταξης του ΤΣΕΑΠΓΣΟ. Δηλαδή καταργούνται πλέον και για την κατηγορία αυτή που προβλέπουν τη συνταξιοδότηση από την υπηρεσία για λόγους που δεν οφείλονται σε υπαιτιότητα των ασφαλισμένων. Η ρύθμιση αυτή, πέραν των επιπτώσεων που θα έχει για τους ασφαλισμένους, θα πλήξει και τις αγροτικές συνεταιριστικές οργανώσεις (Α.Σ.Ο.) κάθε βαθμού.

Οι Α.Σ.Ο. λόγω των ιδιαίτερων οικονομικών προβλημάτων, τα οποία αντιμετωπίζουν, έχουν ενταχθεί, οι περισσότερες εξ αυτών, σ' ένα πρόγραμμα εξυγίανσης. Στο πρόγραμμα αυτό μεταξύ των άλλων μέτρων, τα οποία λαμβάνονται και με παρέμβαση της Πολιτείας, ανήκει το ιδιαίτερα σημαντικό μέτρο της μείωσης του προσωπικού τους. Αυτή η δυνατότητα καταργείται με το άρθρο 2 παρ. 11, γεγονός που αναμένεται να οδηγήσει ακόμα και στην εξαφάνιση των Α.Σ.Ο., ειδικά μετά το 2013, όταν με την εφαρμογή της νέας Κ.Α.Π. θα συρρικνωθούν σημαντικά οι τομείς εργασίας των συνεταιρισμών.

Για το λόγο αυτό προτείνεται να αναβληθεί η εφαρμογή της ρύθμισης έως το 2013.

Άρθρα 7, 8, 9, 11, 14

Με τις διατάξεις των ανωτέρω άρθρων προβλέπεται η ένταξη στον ΟΑΕΕ μίας σειράς ταμείων και κλάδων.

Ειδικά σε ό,τι αφορά τον ΟΑΕΕ και σύμφωνα με τη γενική αρχή για την κρατική εγγύηση της σταθερής χρηματοδότησης της κοινωνικής ασφάλισης από το Κράτος, θα πρέπει για την κάλυψη των ελλειμμάτων του φορέα να γίνει ρύθμιση αντίστοιχη με την ισχύουσα για το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Επιπλέον, θα πρέπει να επιλυθούν τα προβλήματα που αφορούν τη διαδοχική ασφάλιση προς την κατεύθυνση της βελτίωσης των όρων συνταξιοδότησης, τόσο ως

προς το χρόνο που προσμετράται, όσο και ως προς τα ποσά των συντάξεων, για τους ασφαλισμένους που συνταξιοδοτούνται με τις διατάξεις της διαδοχικής ασφάλισης.

Άρθρο 22

Η Ο.Κ.Ε. θεωρεί ότι θα πρέπει να διατηρηθεί το σύστημα της αιρετής διοίκησης για τον ΟΑΕΕ, το οποίο ενισχύει τη δημοκρατική αρχή στη λειτουργία του φορέα.

Άρθρο 25

Το άρθρο αυτό κάνει λόγο για τους κλάδους κάθε ταμείου που εντάσσονται στον αντίστοιχο κλάδο του ΕΤΑΑ. Αναφορικά με το ΤΣΜΕΔΕ, ο νέος κλάδος αυτού που συστάθηκε με τον πρόσφατο Ν. 3518/06, ο κλάδος ειδικών παροχών, δεν αναφέρεται καν, με συνέπεια να προκαλείται ανασφάλεια σχετικά με τη συνέχιση ή όχι της ύπαρξής του. Η έλλειψη αυτή θα πρέπει να καλυφθεί με συγκεκριμένη ρύθμιση.

Άρθρο 30 παρ. 8

Με το άρθρο αυτό προβλέπεται η δυνατότητα μεταβίβασης των αρμοδιοτήτων του διοικητικού συμβουλίου του ΕΤΑΑ στον Πρόεδρο ή τα μέλη αυτού ή σε Προϊσταμένους των υπηρεσιών του Ενιαίου Ταμείου με υπουργική απόφαση.

Αντίστοιχα με την παρατήρηση που γίνεται κατωτέρω –στο άρθρο 138 παρ. 1– επισημαίνεται ότι η δυνατότητα αυτή καθιστά ασταθείς τις αρμοδιότητες των οργάνων των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, καθώς και ότι θα ήταν προτιμότερο η ως άνω μεταβίβαση να γίνεται με απόφαση του ίδιου του διοικητικού συμβουλίου.

Άρθρο 31

Άποψη Α΄:

Οι ρυθμίσεις σχετικά με την κατανομή

των αρμοδιοτήτων μεταξύ διοικητικών συμβουλίων και διοικουσών επιτροπών κρίνονται εύλογες.

Άποψη Β΄:

Οι προβλεπόμενες από το άρθρο αυτό Διοικητικές Επιτροπές, δηλαδή η Διοικούσα Επιτροπή Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων, η Διοικούσα Επιτροπή Υγειονομικών και η Διοικούσα Επιτροπή Νομικών, δεν έχουν αποφασιστικές –αλλά μόνον γνωμοδοτικές– αρμοδιότητες στα κρίσιμα θέματα που αφορούν τους τομείς, με συνέπεια όλα τα μεγάλης σημασίας θέματα να κρίνονται από το Διοικητικό Συμβούλιο του ΕΤΑΑ.

Με τον τρόπο αυτό αποδυναμώνεται η αυτοδιοίκηση των επιμέρους επαγγελματικών ομάδων. Θα πρέπει να δοθούν αποφασιστικές αρμοδιότητες στους τομείς στα θέματα αυτά.

Άρθρο 52 σε συνδυασμό με άρθρο 53 παρ. 6

Πρόκειται για χαρακτηριστικό παράδειγμα ρύθμισης που θέτει το ζήτημα της κάλυψης των ελλειμμάτων των φορέων και κλάδων που εντάσσονται στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Αντίστοιχα με τα όσα παρατηρήθηκαν επί της ενότητας –περί μη υπάρξεως μελετών για τα ελλείμματα των περισσότερων ταμείων που ενοποιούνται ούτε για την προοπτική βιωσιμότητας των νέων φορέων– με το άρθρο 52 προβλέπεται η ένταξη στο ΕΤΕΑΜ του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Ηλεκτροτεχνιτών (ΤΕΑΝΕ), του Ταμείου Πρόνοιας και Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Ιπποδρομιών (ΤΑΠΕΑΠΙ) και του Κλάδου Σύνταξης του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Εταιρειών Τιμέντων (ΤΕΑΠΕΤ), όταν το ΕΤΕΑΜ αντιμετωπίζει σοβαρά οικονομικά προβλήματα που δεν έχουν επιλυθεί. Με πρόσφατη αναλογιστική μελέτη υπολογίζεται ότι το ΕΤΕΑΜ εμφανίζει μακροχρόνιο αναλογιστικό έλλειμμα 48 δις ευρώ, με συνέπεια

να κρίνεται ως μη βιώσιμο οικονομικά.

Με την παρ. 6 του άρθρου 53 του Σχ/Ν προβλέπεται μία μακροχρόνια (15ετής) διαδικασία προκειμένου το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ να εξοφλήσει την οφειλή του προς το ΕΤΕΑΜ, η οποία –όπως προβλέπει η διάταξη– ανέρχεται στα 2,5 δις ευρώ. Πλην όμως, η Αιτιολογική Έκθεση δεν επικαλείται αναλογιστική μελέτη, η οποία να δικαιολογεί την πρόβλεψη της 15ετίας. Παράλληλα, ιδιαίτερη ανησυχία προκαλεί το γεγονός ότι ακόμα και η εξόφληση του ποσού αυτού δεν θα αντιμετωπίσει την έλλειψη βιωσιμότητας του ΕΤΕΑΜ, αφού το μακροχρόνιο αναλογιστικό του έλλειμμα των 48 δις ευρώ –ακόμα και εάν καταβληθούν αμέσως τα 2,5 δις– θα βελτιωθεί ελάχιστα.

Άρθρο 135 παρ. 1

Με την παρ. 1 του άρθρου 135 τροποποιείται το άρθρο 36 του Ν. 3556/2007, που αφορά στα διοικητικά συμβούλια των ασφαλιστικών φορέων. Εκφράζεται διαφωνία με τη ισχύ ρύθμισης, που προβλέπει τη σύμφωνη γνώμη των εκπροσώπων της Τράπεζας της Ελλάδος και της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς για την επιλογή του Διοικητή ή Προέδρου του εκάστοτε φορέα¹⁷.

Άρθρο 136 παρ. 1 σε συνδυασμό με το άρθρο 138 παρ. 12

Το άρθρο 136 παρ. 1 προβλέπει ότι το σύνολο του ενεργητικού και παθητικού, οι πόροι και η περιουσία των φορέων ή κλάδων που «καταργούνται» με τις διατάξεις του Σχ/Ν, περιέρχονται στους οικείους φορείς (στους οποίους εντάσσονται) από την «κατάργησή» τους.

Το άρθρο 138 παρ. 12 αναφέρεται στην κατάργηση: οι εντασσόμενοι φορείς και κλάδοι καταργούνται από την ημερομηνία ένταξης τους στους οικείους φορείς, υπάρχοντες ή νέους.

Οι διατάξεις αυτές έρχονται σε αντίφαση με όλες εκείνες που προβλέπουν ότι, αν ένα ταμείο ή κλάδος εντάσσεται σε ορισμένο φορέα ως «Αυτοτελής Τομέας» με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια, τότε οι πόροι του εντασσόμενου ταμείου/ κλάδου ανήκουν στον τομέα αυτό (π.χ. άρθρα 3 παρ. 5 για το ΤΑΠ-ΔΕΗ, 27 παρ. 2 για το ΕΤΑΑ, 41 παρ. 2 για το ΕΤΑΠ-ΜΜΕ, 60 παρ. 2 για το ΤΕΑΙΤ, 72 παρ. 2 για το ΤΕΑΥΤΕΚΩ, 85 παρ. 2 για το ΤΕΑΔΥ, 96 παρ. 2 για το ΤΕΑΠΑΣΑ, 106 παρ. 2 για το ΤΑΠΙΤ, 116 παρ. 2 για τα εντασσόμενα στο ΤΠΔΥ ταμεία και κλάδους και 126 παρ. 2 για τον ΟΠΑΔ στον οποίο εντάσσεται το ΤΥΔΚΥ).

Θα πρέπει να διευκρινιστεί, εάν η περιουσία των εντασσόμενων ταμείων και κλάδων θα εξακολουθήσει να ανήκει σ' αυτά μετά την ένταξή τους ως «Αυτοτελών Τομέων» στους οικείους οργανισμούς ή όχι.

Άρθρο 138 παρ. 1

Με το άρθρο 138 παρ. 1 παρέχεται στον εκάστοτε Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η δυνατότητα να τροποποιεί με απόφασή του όλες τις διατάξεις που προβλέπουν τις αρμοδιότητες των Προέδρων, των Διοικητικών Συμβουλίων, των Διοικουσών Επιτροπών του ΕΤΑΑ και των Τοπικών Διοικητικών Επιτροπών του ΙΚΑ - ΕΤΑΜ και του ΟΑΕΕ.

Μια παρόμοια ρύθμιση, πέραν των επιφυλάξεων σχετικά με τη νομιμότητα της νο-

17. Βλ. σχετικά την 181 Γνώμη της Ο.Κ.Ε. «Θεσμικό πλαίσιο επενδύσεων και αξιοποίησης της περιουσίας των φορέων κοινωνικής ασφάλισης», Ιούλιος 2007.

μοθετικής εξουσιοδότησης, καθιστά ασταθείς τις αρμοδιότητες των οργάνων των φορέων κοινωνικής ασφάλισης και εξαρτά από τις εκάστοτε επιλογές στο πολιτικό επίπεδο, αναιρώντας την αναγκαία σταθερότητα δικαίου και πλαισίων λήψης των αποφάσεων, η οποία αποτελεί ουσιώδες προ-απαιτούμενο για την αποτελεσματική λειτουργία των οργάνων αυτών.

Μέρος Β΄ - Κεφάλαιο ΙΔ΄ - Προστασία Οικογένειας - Μητρότητας (Άρθρα 140-142)

Παρατηρήσεις επί της ενότητας

Άποψη Α΄:

Όπως προαναφέρθηκε στη γενική αξιολόγηση, στόχος των προτεινόμενων ρυθμίσεων είναι η ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής με τη διεύρυνση της προστασίας ομάδων του πληθυσμού που χρήζουν ιδιαίτερης κοινωνικής προστασίας: (α) πατέρες-οικογένειες ανάπηρων τέκνων (άρθρο 140), (β) γονείς ασφαλισμένοι όλων των ασφαλιστικών φορέων πλην ΟΓΑ (άρθρο 141), (γ) ασφαλιζόμενες μητέρες που ωφελούνται τόσο από τη μείωση των εισφορών κατά 50% (άρθρο 141) κατά τη διάρκεια του δωδεκαμήνου μετά το μήνα του τοκετού ή τη λήξη της επιδότησης λόγω λοχείας, όσο και από την πρόβλεψη της ειδικής εξάμηνης άδειας προστασίας της μητρότητας (άρθρο 142).

Άποψη Β΄:

Οι ρυθμίσεις του Κεφαλαίου ΙΔ΄ (επέκταση δικαιώματος μητέρων τέκνων με αναπηρία 67% για λήψη πλήρους σύνταξης ανεξαρτήτως ηλικίας εφόσον έχουν 7.500 ΗΕ και στους πατέρες, βελτίωση των όρων για την αναγνώριση πλασματικού χρόνου ασφάλισης μητέρων, ειδική παροχή προστασίας

μητρότητας), αν και θετικές, δεν μπορούν να αντισταθμίσουν τις μειώσεις ασφαλιστικών δικαιωμάτων, οι οποίες επέρχονται με τις διατάξεις του αμέσως επόμενου Κεφαλαίου του Σχ/Ν.

Μέρος Β΄ - Κεφάλαιο ΙΕ΄ - Όρια ηλικίας συνταξιοδότησης, Συνταξιοδότηση μητέρων, Κίνητρα παραμονής στην εργασία (Άρθρα 143-145)

Παρατηρήσεις επί της ενότητας

Άποψη Α΄:

Η φιλοσοφία των προτεινόμενων ρυθμίσεων έγκειται στη σταδιακή εφαρμογή ενός μοντέλου ενεργούς γήρανσης. Παρά τις αναμενόμενες θετικές επιδράσεις των συγκεκριμένων ρυθμίσεων στην αναγκαία προτεραιότητα παράτασης του εργασιακού βίου, το προτεινόμενο μοντέλο θεωρείται αποσπασματικό, καθώς επικεντρώνεται στο πεδίο των ορίων ηλικίας και δεν συνοδεύεται από ένα ολοκληρωμένο πλέγμα πολιτικών ενεργούς γήρανσης και δράσεων που θα προάγουν την απασχόληση των μεγαλύτερων εργαζομένων, όπως (α) η ενίσχυση των επιχειρήσεων για την εξάλειψη των άμεσων ή έμμεσων δυσμενών διακρίσεων λόγω ηλικίας κατά την πρόσληψη, την απόλυση και την εξέλιξη, (β) η αναδιοργάνωση των συνθηκών εργασίας των μεγαλύτερων εργαζομένων, (γ) η παροχή υπηρεσιών ενημέρωσης και συμβουλευτικής σε εργοδότες και εργαζομένους για θέματα διαχείρισης της γήρανσης ή (δ) η υλοποίηση δράσεων κατάρτισης για τη βελτίωση της εργασιακής ικανότητας των μεγαλύτερων εργαζομένων.

Για την ανάπτυξη μίας στρατηγικής πολιτικής για την ενεργό γήρανση είναι απα-

ραϊτήτητα η άμεση έναρξη μίας ολοκληρωμένης διαδικασίας κοινωνικής διαβούλευσης, η οποία θα επικεντρωθεί στη διευθέτηση του χρόνου εργασίας και τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας, τη συνεχιζόμενη κατάρτιση, τις νέες μορφές οργάνωσης της εργασίας και τις τεχνικές εισοδηματικής προστασίας των μεγαλύτερων εργαζομένων.

Άποψη Β΄:

Σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν στη Γενική Αξιολόγηση του Σχ/Ν εκφράζεται η αντίθεση και η πλήρης διαφωνία στις ρυθμίσεις με τις οποίες:

(α) αυξάνονται τα όρια ηλικίας,

(β) θίγονται οι εργαζόμενοι στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα,

(γ) θίγονται οι μητέρες και, μάλιστα, σε ένα χρονικό σημείο όταν, εξαιτίας της υπογεννητικότητας, πρέπει να υποστηρίζεται η μητρότητα,

(δ) μειώνονται οι πρόωρες συντάξεις.

Οι απώλειες των ασφαλιστικών δικαιωμάτων αφορούν κοινωνικές ομάδες που χρήζουν ιδιαίτερης κοινωνικής προστασίας, είναι γενικές αλλά και σοβαρές. Γενικές, διότι αφορούν ευρύτερες κατηγορίες εργαζομένων: τους ασφαλισμένους στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, στα ειδικά ταμεία, στα ταμεία αυτοαπασχολούμενων κ.ά., τους εργαζόμενους στα ΒΑΕ, όσους θα λάβουν επικουρική σύνταξη κ.λπ. Σοβαρές είναι οι απώλειες αυτές, γιατί συνεπάγονται μεγάλη μείωση των πρόωρων συντάξεων και πλήττουν ιδιαίτερος όσους εμπíπτουν σε περισσότερες της μίας αλλαγές. Έτσι λ.χ. όσες μητέρες ασφαλισμένες στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ δεν έχουν συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας τους θα λάβουν σύνταξη μέχρι 5 χρόνια αργότερα και

μάλιστα μειωμένη με ποσοστό πολύ μεγαλύτερο από το ισχύον.

Ενόψει τούτων, τίθεται με έμφαση το ερώτημα, πόσο πολύ συμβάλλουν στη βιωσιμότητα των ασφαλιστικών ταμείων. Οι ρυθμίσεις αυτές προϋποθέτουν προηγούμενες αναλογιστικές μελέτες, τις οποίες, όπως ήδη αναφέρθηκε, δεν επικαλείται η Αιτιολογική Έκθεση. Εάν πάντως τα οφέλη από τους περιορισμούς δικαιωμάτων είναι μικρά, τότε δεν υπάρχει δικαιολογία για τη θέσπιση των ρυθμίσεων αυτών.

Παρατηρήσεις κατ' άρθρον

Άρθρο 143 παρ. 8

Με τη διάταξη αυτή τίθεται όριο ηλικίας, το 58ο, στη σύνταξη με 37 χρόνια ασφάλισης. Επειδή η συνταξιοδότηση με 37 έτη ασφάλισης ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας αφορά κατηγορίες απασχολούμενων με πολύ μακρύ ασφαλιστικό βίο, οι οποίοι έχουν συνεισφέρει σημαντικά στην κοινωνική ασφάλιση, προτείνεται η διατήρηση των ισχυουσών διατάξεων για την 37ετία.

Άρθρο 143 παρ. 9

Με το άρθρο 143 παρ. 9 καταργούνται οι διατάξεις για συνταξιοδότηση λόγω απόλυσης, λόγω κατάργησης θέσης ή για άλλους λόγους που δεν οφείλονται σε υπαιτιότητα των ασφαλισμένων. Παράλληλα με το άρθρο 2 παρ. 11 προβλέπεται ότι η κατάργηση αυτή αφορά τους ασφαλισμένους στους ενταχθέντες στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ κλάδους σύνταξης του ΤΑΠΙΛΤ, ΤΑΠ-ΑΤΕ και ΤΣΕΑΠΓΣΟ.

Αντίστοιχα με την παρατήρηση στο άρθρο 2 παρ. 11, επισημαίνεται ότι με τις ρυθμίσεις του άρθρου 143 παρ. 9 πλήττονται άμεσα οι ασφαλισμένοι που απολύονται χωρίς δική τους υπαιτιότητα.

Μέρος Β΄ - Κεφάλαιο ΙΣΤ΄ - Επικουρικές Συντάξεις, Υγειονομική Περίθαλψη, ΑΚΑΓΕ, Κοινωνικοί Πόροι, Εισφοροδιαφυγή, ΑΜΚΑ (Άρθρα 146-154)

Παρατηρήσεις κατ' άρθρον

Άρθρο 146

Η μείωση που προβλέπει το Σχ/Ν (20% των συντάξιμων αποδοχών κατ' ανώτατο όριο) είναι υπερβολική και μειώνει δραστικά το υπάρχον σήμερα επίπεδο προστασίας των συνταξιούχων, όταν υφίσταται ανάγκη - όχι για μείωση των συντάξεων - αλλά για τη βελτίωση της συνταξιοδοτικής προστασίας.

Άρθρο 148

Άποψη Α΄:

Η διάταξη κρίνεται θετικά, καθώς συμβάλλει στην καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής.

Άποψη Β΄:

Διπλασιάζεται ο χρόνος ασφάλισης που απαιτείται για τη λήψη παροχών ασθενείας από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (50 ΗΕ σήμερα, 100 ΗΕ με το Σχ/Ν). Σύμφωνα με την Αιτιολογική Έκθεση, η ισχύουσα ρύθμιση λειτουργεί αποτρεπτικά στο να συνεχίσει να εργάζεται κάποιος με ασφάλιση, αφού έχει τη δυνατότητα με τον ελάχιστο αυτό αριθμό ημερομισθίων να έχει περίθαλψη ο ίδιος και τα μέλη της οικογένειάς του τόσο για τον τρέχοντα χρόνο, όσο και για τον επόμενο.

Η Ο.Κ.Ε. θεωρεί ότι η ρύθμιση αυτή είναι επαχθής, ιδίως για τους ανέργους, τους εργαζόμενους σε περιοχές με προβλήματα ανεργίας, τους μερικώς απασχολούμενους, εποχικούς και περιστασιακά εργαζόμενους που δεν θα συμπληρώνουν 100 ΗΕ για να έχουν υγειονομική περίθαλψη. Ενόψει των ιδιαίτερα δυσμενών συνεπειών της για τους ασφαλισμένους, η προτεινόμενη ρύθμιση δεν πρέπει να χρησιμοποιηθεί ως «εργαλείο» για την καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής, αφού για την επίλυση του προβλήματος αυτού υφίστανται άλλα ηπιότερα μέτρα (π.χ. έλεγχοι).

Άρθρο 149 σε συνδυασμό με το άρθρο 150

Με αφορμή τις ρυθμίσεις του Σχ/Ν για τη σύσταση του Ασφαλιστικού Κεφαλαίου Αλληλεγγύης Γενεών (ΑΚΑΓΕ), στους πόρους του οποίου ανήκει, μεταξύ άλλων, το 10% των εσόδων από τους κοινωνικούς πόρους που απαριθμούνται στο άρθρο 150, η Ο.Κ.Ε. υπενθυμίζει την αντίθεσή της στη διατήρηση των κοινωνικών πόρων ως έμμεσων φόρων υπέρ συγκεκριμένων επαγγελματικών ομάδων. Κατά την Ο.Κ.Ε. η βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος πρέπει να διασφαλιστεί ενιαία, στα πλαίσια της ευρύτερης κοινωνικής αλληλεγγύης και της δίκαιης αναδιανομής του εισοδήματος¹⁸.

Επιπλέον, η Ο.Κ.Ε. θεωρεί ότι δεν θα πρέπει να υπάρχει σύνδεση του ΦΠΑ με τη χρηματοδότηση της κοινωνικής ασφάλισης.

Άποψη Α΄:

Στόχος των ρυθμίσεων του άρθρου 149, σε συνδυασμό με εκείνες του άρθρου 150,

18. Γνώμη 89, «Κοινωνικός διάλογος για την προώθηση της απασχόλησης και την κοινωνική προστασία και άλλες διατάξεις», Απρίλιος 2003, Γνώμη 159, «Αναδιάρθρωση των κλάδων Ταμείου Συντάξεων Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (ΤΣΜΕΔΕ) και ρύθμιση άλλων θεμάτων αρμοδιότητας του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας», Σεπτέμβριος 2006.

είναι η ενίσχυση της μακροοικονομικής βιωσιμότητας του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης. Η παρέμβαση αυτή θα πρέπει να ενισχυθεί με μέτρα κοινωνικής διαβούλευσης, όπως η συμμετοχή εκπροσώπων των κοινωνικών εταίρων στην Ειδική Επιτροπή διαχείρισης του ΑΚΑΓΕ, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 149 παρ. 5 του Σχ/Ν.

Άποψη Β΄:

Προτείνεται έσοδο του ΑΚΑΓΕ να είναι ακόμα ορισμένο ποσοστό επί των εσόδων από τα φορολογικά πρόστιμα και επί των εσόδων του ΟΠΑΠ και των άλλων τυχερών παιχνιδιών.

Άρθρο 151

Με το άρθρο αυτό προβλέπονται ορισμένα μέτρα κατά της εισφοροδιαφυγής. Η Ο.Κ.Ε. επισημαίνει ότι η νομοθεσία για τους ελέγχους στους χώρους εργασίας είναι ικανοποιητική. Το πρόβλημα δεν έγκειται στην έλλειψη ρυθμίσεων, αλλά στη μη εφαρμογή τους και στις κατ' επανάληψη ρυθμίσεις για την άρση χρεών που δημιουργούν τη βάσιμη προσδοκία στους οφειλέτες ότι δε χρειάζεται να εκπληρώσουν τις οφειλές τους¹⁹.

Με την ευκαιρία της ρύθμισης αυτής, η Ο.Κ.Ε. επισημαίνει ότι θα πρέπει να υπάρξει ασφαλιστική κάλυψη των εργαζομένων στα προγράμματα stage είτε άμεσα, είτε με την αναγνώριση δικαιώματος εξαγοράς του σχετικού χρόνου κατά τη διάρκεια του ασφαλιστικού τους βίου.

Άρθρο 153

Με το άρθρο αυτό ρυθμίζονται ζητήματα σχετικά με τον ΑΜΚΑ.

Η καθιέρωση του ΑΜΚΑ έχει προβλεφθεί εδώ και πολλά χρόνια, αλλά δυστυχώς δεν έχει υλοποιηθεί. Ουσιαστικά, η διάταξη προβλέπει ότι θα ενεργοποιηθεί μια διάταξη που ήδη ισχύει.

Πέραν αυτού, προβλέπεται, μεταξύ άλλων, ότι χωρίς τον ΑΜΚΑ δεν είναι δυνατή η ανάληψη εργασίας ούτε η απόλαυση ορισμένων ασφαλιστικών δικαιωμάτων.

Η Ο.Κ.Ε. θεωρεί ότι η εφαρμογή των όποιων κυρώσεων θα πρέπει να επέρχεται αφού τεθεί σε πλήρη λειτουργία το σύστημα του ΑΜΚΑ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ Ο.Κ.Ε.

Χρήστος Πολυζωγόπουλος

19. Βλ. Γνώμες της Ο.Κ.Ε. 24 «Οργανωτική και λειτουργική αναδιάρθρωση των φορέων κοινωνικής ασφάλισης και άλλες διατάξεις» Νοέμβριος 1998, υπ' αριθμ. 105 «Θέματα Κοινωνικής Ασφάλισης και άλλες διατάξεις» Ιανουάριος 2004, 136 «Ρυθμίσεις για την προώθηση της απασχόλησης, την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και άλλες διατάξεις» Ιούλιος 2005, «Αναδιάρθρωση των Κλάδων Ταμείου Συντάξεων Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (ΤΣΜΕΔΕ) και ρύθμιση άλλων θεμάτων αρμοδιότητας του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας», Σεπτέμβριος 2006.

Στην Ολομέλεια της 18ης Μαρτίου 2008 παρέστησαν τα κάτωθι Μέλη
της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Πολυζωγόπουλος Χρήστος

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

Παπαντωνίου Κωνσταντίνος
Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Λιόλιος Νικόλαος
Μέλος Δ.Σ. ΠΑ.Σ.Ε.ΓΕ.Σ.

Στεφάνου Ιωάννης
Εκπρόσωπος ΣΕΒ

Α΄ ΟΜΑΔΑ

Δεληγιάννης Φωκίων
Εκπρόσωπος ΣΕΒ

Αντζινάς Νικόλαος
Εκπρόσωπος Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.

Λέντζος Δημήτριος
Εκπρόσωπος Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.

Ντουντούμης Γεώργιος
Εκπρόσωπος Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.
σε αναπλήρωση του
Ασημακόπουλου Δημητρίου
Προέδρου Δ.Σ. Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.

Σκορίνης Νικόλαος
Γενικός Γραμματέας Δ.Σ. Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.

Ζούλοβιτς Μαργαρίτα
Εκπρόσωπος Ε.Σ.Ε.Ε.

Κεφάλας Χαράλαμπος
Εκπρόσωπος Ε.Σ.Ε.Ε.

Χαντζαρίδης Κωνσταντίνος
Μέλος Δ.Σ. Ε.Σ.Ε.Ε.

Τσατήρης Γεώργιος
Ένωση Ελληνικών Τραπεζών

Χασιώτης Νικόλαος
Εκπρόσωπος Ένωσης
Ελλήνων Εφορτιστών

Αλέπης Μιχάλης
Αντιπρόεδρος Δ.Σ. Σ.Α.Τ.Ε.

Β΄ ΟΜΑΔΑ

Βουλγαράκης Δημήτριος
Γ.Σ.Ε.Ε.

Γκουτζαμάνης Κωνσταντίνος
Γ.Σ.Ε.Ε.

Κολεβέντης Φώτης
Γ.Σ.Ε.Ε.
σε αναπλήρωση του
Πουπάκη Κώστα
Γ.Σ.Ε.Ε.

Κουτσιμπογιώργος Γεώργιος
Γ.Σ.Ε.Ε.

Λαναρά Ζωή
Γ.Σ.Ε.Ε.

Λιονάκης Μανούσος
Γ.Σ.Ε.Ε.

Πεπόνης Εμμανουήλ
Γ.Σ.Ε.Ε.

Πολίτης Δημήτρης
Γ.Σ.Ε.Ε.

Πούπκος Ιωάννης
Γ.Σ.Ε.Ε.
σε αναπλήρωση του
Παναγόπουλου Ιωάννη
Προέδρου Γ.Σ.Ε.Ε.

Ταυρής Φίλιππος
Γ.Σ.Ε.Ε.

Αποστολόπουλος Αναστάσιος
Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Ηλιόπουλος Ηλίας
Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Ξενάκης Βασίλειος
Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Σπανού Δέσποινα
Α.Δ.Ε.Δ.Υ.
σε αναπλήρωση του
Βρεττάκου Ηλία
Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Γ΄ ΟΜΑΔΑ

Αλεξανδράκης Νικόλαος
Εκπρόσωπος ΠΑ.Σ.Ε.ΓΕ.Σ.

Δημουλάς Δημήτριος
Ταμίας ΓΕ.Σ.Α.Σ.Ε.
σε αναπλήρωση του
Γωνιωτάκη Γεωργίου
Προέδρου Δ.Σ. ΓΕ.Σ.Α.Σ.Ε.

Κουκουλάκης Ζαχαρίας
Μέλος Δ.Σ. ΓΕ.Σ.Α.Σ.Ε.

Δροσοπούλου Σοφία
Σύμβουλος Δ.Σ.Α.
σε αναπλήρωση του
Μπούρα Γεωργίου
Συμβούλου Δ.Σ.Α.

Σωτηρακόπουλος Βασίλειος
Μέλος Δ.Σ. Π.Ι.Σ.

Σπίρτζης Χρήστος
Β΄ Αντιπρόεδρος Δ.Ε. Τ.Ε.Ε.

Οικονομίδης Δημήτριος
Εκπρόσωπος Ο.Ε.Ε.
σε αναπλήρωση του
Γιαννόπουλου Παρασκευά
Εκπροσώπου Ο.Ε.Ε.

Κεκελέκη Ευαγγελία
Γενική Γραμματέας ΚΕ.Π.ΚΑ.
σε αναπλήρωση του
Τσεμπερλίδη Νικολάου
Προέδρου Δ.Σ. ΚΕ.Π.ΚΑ.

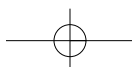
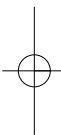
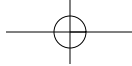
Γαζή Γιώτα
Μέλος Δ.Σ. Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.

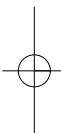
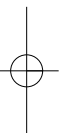
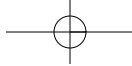
Γιαννακόπουλος Βασίλειος
Εκπρόσωπος Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.

Σωτηρίου Ιωάννης
Εκπρόσωπος Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Παπανίκος Γρηγόριος





ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ & ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΗΣ Ο.Κ.Ε.

Για κάθε πληροφορία σχετικά με το έργο και τη λειτουργία της Ο.Κ.Ε. είναι στη διάθεσή σας το Τμήμα Δημοσίων & Διεθνών Σχέσεων της Επιτροπής, υπό τη διεύθυνση της Δρος Μάρθας Θεοδώρου.

Τηλ.: 210 92 49 510-2, Fax: 210 92 49 514, e-mail: ipr@oke-esc.eu

